

FOT BAL

REVISTĂ SĂPTĂMINALĂ

ANUL VI ● JOI 21 OCTOMBRIE 1971
12 PAGINI ● 2 LEI

282

ECHIPELE ROMÂNEȘTI ÎN CUPELE EUROPENE

CUPA CAMPIONILOR

DINAMO — FEYENOORD 0 — 3

CUPA CUPELOR

C. F. BARCELONA — STEAUA 0 — 1

CUPA U. E. F. A.

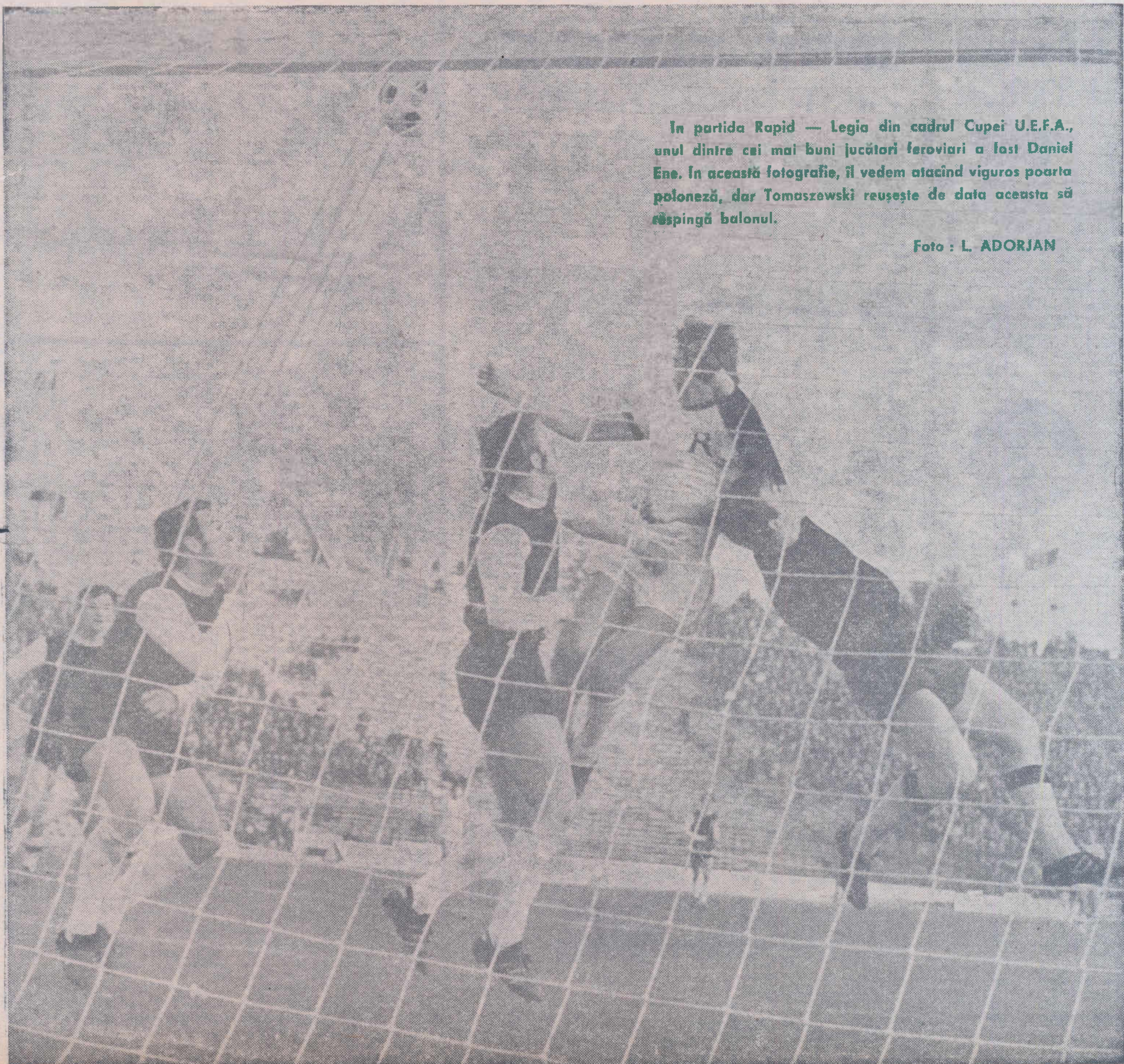
RAPID — LEGIA Varșovia 4 — 0

ZAGLEBIE Walbrzych — U.T.A. 1 — 1

CITITI ÎN PAGINILE 6 ȘI 7
CRONICI, COMENTARII, DECLARAȚII
ASUPRA CELOR PATRU MECIURI

În partida Rapid — Legia din cadrul Cupei U.E.F.A., unul dintre cei mai buni jucători feroviari a fost Daniel Ene. În această fotografie, îl vedem atacând viguros poarta poloneză, dar Tomaszewski reușește de data aceasta să respingă balonul.

Foto : L. ADORJAN

PENTRU „VULCAN“, FINALA NU S-A JUCAT ÎNCĂ...

Înaintea jocului de fotbal din „Cupa României“ cu divizionara B Dunărea Giurgiu, elevii antrenorului Al. Coman, care pregătește echipa uzinei VULCAN din campionatul categoriei „Promoție“ a Municipiului București, ascultau ultimele sfaturi, marcați evident de importanța jocului, de valoarea adversarului: „Astăzi jucăm finala! Adversarul prezintă o formație robustă, cu rezultate bune în campionat. Să arătăm că n-am ajuns în această fază datorită întâmplării. Să dăm tot ce avem în terenul cu fruntea sus“.

Și băieții, uitând emoțiile la cabină, au jucat de la egal la egal cu experimentata divizionară B, Dunărea Giurgiu, pe care au învins-o în final, cu scorul de 3-1, furnizând cea mai mare surpriză a competiției.

Cei peste 3.000 de suporteri au aplaudat cu frenezie pe jucătorii metalurgiști care au demonstrat că subtilitățile tehnice și tactice nu sînt capitele străine cunoștințelor lor.

Băieții pozează mulțumiți la terminarea partidei. Apoi se îndreaptă spre cabine, cu modestie, ca și cînd nu s-ar fi întîmplat nimic, însă cu fruntea sus!

Undeva, pe margine, un grup de muncitori discută: „Avem și noi, acum,

o echipă de fotbal“, spune un supporter. Altul adaugă: „N-am mai pierdut de 32 de jocuri!“ Mare amator de statistici, un muncitor mai vîrstnic completează cu importanță: „Da! Din cele 32 de partide oficiale, patru s-au terminat la egalitate, iar restul de 28 au fost cîștigate, fie în campionat, fie în Cupa României“. Toți aveau dreptate. Vulcan se află, în pre-

zent, pe primul loc în „Promoție“, cu toate jocurile cîștigate. Mai mult, a reușit să elimine din „Cupa României“, nu mai puțin de patru divizionare C — Dinamo Olt, Tehnometal, T.M.B., Voința — o divizionară B — Dunărea Giurgiu, performanță nu la îndemîna oricărei echipe de „Promoție“.

„La cabine, băieții se dezbracă comentînd gîlăgioși marea perfor-

manță. Antrenorul Al. Coman, fostul fundaș central al divizionarei A Minerul Lupeni, intrerupe însă discuțiile. Cu un zîmbet de vădită satisfacție, înflorit în colțul gurii, anunță cu seriozitate: „Băieții! Am greșit! Finala nu s-a jucat! Deci, luni la orele 15 ne întîlnim cu toții la un antrenament suplimentar“.

TRAIAN ONICEL

Iată-i pe fotbalistii de la Vulcan. De la stînga la dreapta, în picioare: Boiaș, Dingăș, Ioniță, Albu, Parmac, Vasile, Nistoroiu, Dobre, antrenorul Al. Coman; jos: Petrișor, Toma, Pavel, Căpitanu, Dumitru Constantin, Gheorghe.

Foto: RADU DUMITRU

REFRACTARI LA CRITICĂ!

„La sfîrșitul meciului de la Cluj, jucătorii Universității Craiova și-au exprimat, pe bună dreptate, nemulțumirea de a nu fi găsit apă caldă la dușuri. Gazdele s-au scu-

zat ridicînd neputincioase din umeri. De unde se vede că Universitatea Cluj plătește din greu chirie unor gospodari nepriecpuți“.

Noțiia aceasta, apărută în nr. 280 al revistei noastre, a avut darul să atragă asupra... îndrăznețului ei autor, tunetele și fulgerele acelor „nepriecpuți“ gospodari despre care amintea. Dumelelor, vizată, în loc să cerceteze cum s-au petrecut lucrurile — ce situație nepăcută: să te îmbraci în costum de stradă transpirat, după 90 de minute de alergare! — pentru a lua măsuri de prevenire a unor situații identice, au găsit de

cuvîntul că e mult mai nimerit să pună mîna pe creion și să ne trimită un răspuns care, subliniem, NU AMINTEȘTE NICI, NICI UN CUVÎNT, DESPRE CEI CARE TRĂIEȘAU SĂ SE ÎNGRIJEASCĂ DE APA CALDĂ DE LA VESTIARELE ECHIPELOR. Simțindu-se lezați de acel cuvînt „nepriecpuți“, cu care au fost, pe drept, etichetați, criticii — în specie Administrația bazelor sportive din Cluj, sub semnătura lui Liviu Singeorzan (director) și Edit Czegeui (șef contabil) — consideră că: 1. „aprecierea respectivă nu ne face nici-un serviciu“; 2. „activitatea colectivului Administrației bazelor sportive merită altă caracterizare decît cea publicată în nota amintită“. Ait și nimic mai mult. Dacă așa stau lucrurile ne întrebăm: CUM AM FI PUTUT OARE CARACTERIZA NEGLIJENȚA SALARIAȚILOR ADMINISTRAȚIEI BAZELOR SPORTIVE LA MECIUL „U“ CLUJ — UNIVERSITATEA CRAIOVA?

Poate că citind aceste rînduri și meditănd serios asupra modului refractar de a primi critica, cei vizati se vor hotărî, totuși, să ne răspundă pe un ton civilizat, la ceea ce de fapt ne interesează, atît pe noi, cit și echipele care vor juca în viitor pe stadionul clujean: VOR FI SAU NU PREINTIMPINATE SITUAȚIILE PENIBILE DE FELUL CELEI ÎNTIMPLETE CRAIOVENILOR?

DIN ACTIVITATEA CENTRELOR DE COPII ȘI JUNIORI TALENTE SUFICIENTE, CONDIȚII...

Din discuțiile avute cu cei ce răspund de instruirea copiilor și juniorilor de la centrul de antrenament F.C. Galați, cit și din propriile noastre constatări prilejuate de vizitarea centrului, s-a desprins fără echivoc, o concluzie: activitatea și rezultatele obținute pînă în prezent se datorează în mare măsură doar entuziasmului și dragostei antrenorilor de la acest centru. De ce? Iată mai jos argumentele de rigoare:

● NU TOTI FACTORII direct răspunzători de soarta fotbalului gălățean ACORDĂ UN SPRIJIN SUBSTANTIAL desfășurării în cele mai bune condiții a activității centrului, atenția generală fiind îndreptată exclusiv spre echipa de seniori

● Procesul de instruire a micilor jucători se desfășoară pe terenul de zgură al stadionului Dunărea, care în afara faptului că NU POATE ASIGURA CONDIȚII OPTIME, ESTE ȘI EXTREM DE SOLICITAT (uneori se adună aici, pentru antrenamente, cca. 120 de copii, o echipă de seniori, plus juniorii).

● Cei peste 80 de copii care frecventează cu regularitate centrul, au la dispoziție DOAR UN SINGUR VESTIAR.

● Copiii nu au acces pe terenul cu gazon, decît în pauza meciurilor oficiale de Divizia B pentru... DELECTAREA SPECTATORILOR!

Cu toate acestea, despre activitatea propriu-zisă ce se desfășoară

la acest centru, zi de zi, se pot spune unele lucruri frumoase. Funcționează aici, ca antrenor coordonator, un om entuziast, care merită toată considerația. Este vorba de fostul internațional ZOLTAN DAVID, care, după încheierea cu succes a activității de jucător, s-a dedicat cu pasiune mîlăsoaselor profesii de creștere și formare a schimbului de mine a fotbalului gălățean. Răspunde de trei grupe (60 de sportivi), două de copii, născuți între anii 1958 — 1961 și una de juniori. De notat că două echipe din grupa copiilor activează în cadrul campionatului municipal, iar juniorii în campionatul județean. Alături de el, APOSTOL JUSTIN se ocupă cu mult succes de pregătirea celor 40 de copii născuți între anii 1957 — 1958, iar fostul jucător gălățean, VASILE LIBAN conduce pregătirea echipei care activează în campionatul republican al juniorilor. Dar, iată mai jos numele citorva dintre viitoarele speranțe ale fotbalului gălățean: MARIAN SERBAN, I. GÔTCA, M. DAVID, C. ORAC, I. ALGOTA, G. GRIGORE, N. POPESCU (din grupa copiilor), S. BALABAN, A. ENE, M. ONOFREL, V. ANECHE (juniori).

Faptul că atît în conducerea clubului cit și a C.J.E.F.S. Galați activează oameni pricepuți, pasionați al fotbalului, ne face să ne exprimăm speranța că, pe agenda preocupărilor lor, problema copiilor și juniorilor va ocupa, cit de curînd, locul corespunzător.

TELEMAC SÎRIOPOL
correspondent

O parte din „puștii“ de la centrul de antrenament al clubului F.C. Galați. Sub denumirea de Ajax, una din echipe a cîștigat recent „Cupa cravatelor roșii“ desfășurată la Constanța.

Foto: C. SATMARI

ILFOVUL FOTBALISTIC

PESTE 150 DE ECHIPE ÎN CAMPIONATELE JUDEȚULUI

- O INITIATIVA LAUDABILĂ...
- CARENȚE DE NATURA ORGANIZATORICĂ

REVELAȚIA CAMPIONATULUI TRECUT CERE AJUTOR!

- ECHIPA CARE NU ADUCE... FOLOASE
- PENTRU NUNȚI DA, PENTRU SPORT NU!

Printre județele cu o bogată activitate fotbalistică, un loc de frunte îl ocupă Ilfovul, pe raza căruia activează, pe lîngă două echipe de „B“ și trei de „C“, un mare număr de formații cuprinse în trei mari grupe „Onoare“ (10), „Promoție“ (29), „Zonale“ (41), plus zeci de echipe care activează în campionatul de juniori și copii, fapt care, trebuie să recunoaștem, cere un volum mare de muncă, răbdare și pricepere din partea comisiei județene de fotbal.

Dar, după cum ne spunea recent metodistul C.J.E.F.S., Ionel Boica, întreaga activitate fotbalistică a județului se desfășoară în bune condițiuni datorită eforturilor depuse de Ion Chirășescu, președintele comisiei de fotbal, Vasile Drug, președintele comisiei de arbitri, Cristian Popescu și Rudolf Ionescu, pentru a nu ceda decît cîțiva din cei care, săptămîna de săptămîna, uneori zile la rînd, sînt prezenți la partidele celor peste 150 de echipe din județ. Activitatea consiliului județean de educație fizică și sport, a comisiei sale de fotbal, este ușurată și de seriozitatea majorității echipelor înscrise în competiții, multe dintre ele impresionînd prin disciplină, sportivitate, bună organizare a meciurilor pe care le susțin. În rîndul acestora trebuie amintite: „Cinematografia“ Buftea, „Avîntul“ Cosoba, „Viitorul“ Dragomirești („Onoare“), „Grivița roșie“ Clocănești, „Argesul“ Mihăilești, „Filatura“ Oltenia, „Unirea“ Spanțov, „Electrică“ București, „Voința“ Crevedia („Promoție“) și campionatele zonale.

Comisia județeană de fotbal împreună cu celelalte comisii pe ramuri de sport au hotărît ca la fiecare meci de

fotbal să se desfășoare și alte acțiuni sportive (cu formații locale sau din comunele învecinate) la un număr de minimum două ramuri de sport ca: jocuri de fotbal copii (obligatoriu), alergări pe 100, 200, 400, 800 m, jocuri de oină copii, întreceri de trîntă, curse cicliste cu biciclete de oras, jocuri de volei și handbal, întreceri și concursuri distractive etc. În funcție de numărul acțiunilor și al participanților, al rezultatelor și al modului de organizare, asociațiile sportive frunțase vor fi premiate la sfîrșitul campionatului de fotbal ediția 1971 — 1972, cînd se va întocmi un clasament pe județ.

Cu toate rezultatele bune obținute în activitatea fotbalistică, comisia de disciplină și competiții din cadrul comisiei de fotbal, are din păcate, încă destul de mult de lucru cu elemente certe cu etica sportivă, cu spiritul fair-play-ului. E suficient să amintim că de la începutul campionatului au sînt suspendați 20 de jucători, pe una sau mai multe etape.

Astfel prezentîndu-se lucrurile, considerăm că în unele asociații muncă educativă cu sportivii lasă serios de dorit, tot așa cum multe asociații merg pe linia mîndriei rezistențe în ceea ce privește educarea propriilor spectatori. În comune ca Hotarele, Ulmei, Comana, Ion Roșu, Cornetu, St. Gheorghe, Slănești, Băneasa, Cretești, echipele oaspete nu sînt primite așa cum cer instrucțiunile elaborate de F. R. Fotbal și C.J.E.F.S., nu li se creează condiții corespunzătoare din punct de vedere organizatoric. Față de astfel de cazuri comisia de fotbal trebuie să ia cele mai drastice măsuri.

GHEORGHE BĂLAȘA

Duminică 12 septembrie, ora 12. În fața căminului cultural din Ciorogirla, 30 de tineri — seniori și juniori echipe de fotbal din comună — așteaptă nerăbdători o mașină cu care să se deplaseze la Hotarele pentru meciurile programate în campionatul județului Ilfov. Așteaptă de aproape două ore. Mașina promisă nu-și face însă apariția.

Doză săptămîni mai tîrziu, în 26 septembrie, povestea se repetă aidoma. Alte ore de așteptare, alți nervi consumați. Într-un tîrziu își face apariția și mașina mult visată. După vreo cîțiva kilometri însă... pană de cauciuc! Juniorii n-au mai ajuns la timp la Giurgiu, pierzînd meciul prin neprezențare. Asupra echipei de seniori, revelația campionatului trecut, planează în prezent o suspendare, conform regulamentului competiției celor mai bune echipe din județ.

Astfel prezentîndu-se lucrurile, nu-i deloc exclus ca și în viitor C.A.P. Ciorogirla să mai pățească ceea ce a pătît în luna trecută. Și nu-i exclus deoarece, de la o vreme, conducerea asociației sportive există doar cu numele, majoritatea componentilor ei nici nu mai vor să audă de sport!?! Un total dezinteres față de soarta echipei de fotbal manifestă și conducerea cooperativei agricole de producție, sub numele căreia a fost înscrisă în campionat, și Consiliul popular comunal, și organizația U.T.C.

Iată cîteva... argumente în sprijinul afirmației:

Cu doi ani în urmă s-a dezafectat terenul de fotbal. După mai multe intervenții, cu mare greutate, s-a amenajat altul care, în perioada trecută de atunci, a cam fost lăsat în paragină. Cabinele pentru echiparea jucătorilor și arbitrilor au rămas fără

acoperiș, au aspectul unei... dărîmături, devenind, cu fiecare zi, un fel de depozit pentru gunoale!

În Ciorogirla, o comună mare, există două C.A.P.-uri, o întreprindere agricolă de stat, o stațiune de mașini agricole și cîteva întreprinderi mici de industrie locală. Oare toate aceste unități economice nu-și pot da mîna pentru a ajuta efectiv atît echipa de seniori (anul trecut a terminat pe locul 2 în campionatul categoriei „Onoare“), cit mai ales pe juniori, unii dintre ei deosebit de talentați, cîștigătorii ediției trecute a campionatului rezervat lor?

Nu mai... cinci minute pe săptămîna să-și rezerve, din preocupările lor, conducătorii acestor unități, cei ce sînt însărcinați cu bunul mers al activității culturale-sportive în comună, și credem, lucrurile se pot îndrepta. Dar, atîta timp cit președintele C.A.P.-ului — Ion Dumitrache — afirma sus și tare că „Echipa asta nu mi-a adus nici un folos, așa că nu mă mai interesează soarta ei“, nu vedem cum tinerii jucători vor fi feriți pe viitor de un număr și mai mare de necazuri! Opăca aceasta, a președintelui, și altora ca el, ne scutește de alte comentarii. Totuși, este inadmisibil cu mașinile existente în comună, peste zece la număr, să fie utilizate duminică pentru... nuți! În timp ce fotbalistii să fie puși în situația de a nu se putea deplasa la meciurile programate din lipsă de mijloace de transport! Dezinteresul este cu atît mai supărător, cu cit e vorba despre una dintre frunțele campionatului județean, echipă cu o comportare bună și în actuala ediție a „Cupei României“.

PETRE ANGHEL
correspondent

AȚIUNI ALE LOTULUI DE JUNIORI

În cadrul acțiunilor de pregătire și definitivare a lotului național de juniori în vederea turneului U.E.F.A., care va avea loc în primăvara anului viitor în Spania, joi 28 octombrie se desfășoară la Giurgiu două jocuri de verificare, în compania echipelor similare ale Bulgariei.

Antrenorii C. Ardeleanu și V. Zavoda au convocat pentru această acțiune următorii jucători din care vor fi alcătuite echipele A și B:

Ciurea (Farul), Mocanu (S.C. Bacău), Năstă (Politehnica Iași) — portari;

Anghelini (Steagul roșu), Naghi (Corvinul Hunedoara), Bedea (Crișul), Ardeleanu (Vagonul Arad), Enache (Politehnica Galați), Virlan (S.S. Sibiu), Negruțiu („U” Cluj), Bănciu (Dinamo), Cotigă (Progresul Brăila), Chivu (S.S. Craiova), Grigoraș (Rapid), N. Florian (Prefabricate București) — fundași;

Istrătescu (Petroliul), Dumitriu (Progresul), Ion Ion (Steaua), Godja (Steagul roșu), Popa („U” Cluj), Iuga (Progresul Brăila) — mijlocași;

Șumuleanu și Aelenei (Steaua), Lușescu (Vulturii Textila Lugoj), Vîrceanu (Dinamo), Szabados (Mureșul Deva), Bartalis (Progresul București), Radu și Răducanu (Steaua „23 August”), Roșu (Dinamo), Crișan (Minerul Baia Mare), Munteanu (Corvinul Hunedoara) — atacanți.

O lună mai târziu, la 28 noiembrie, va avea loc la Ruse, revanșa acestor întâlniri.

În continuare, în perioada vacanței de iarnă a elevilor (20 decembrie — 10 ianuarie), se organizează o pregătire centralizată, într-o stațiune montană încă nedesemnată.

ETAPA VIITOARE A „CUPEI ROMÂNIEI”

În ziua de 27 octombrie se va disputa o nouă etapă a „Cupei României”. Într-un program partidelor: Petroliul Moinești — C.F.R. Pașcani; Clementul Medgidia — I.M.U. Medgidia; Electrica București — Metalul Ploiești; Vulcan București — F.C. Galați; Olimpia Rm. Sărat — Ceahlăul P. Neamț; Petroliul Boldești — Știința Bacău; Unirea Drăgășani — Metalul Tîrgoviște; Dunărea Galați — C.S.M. Reșița; Laminorul Nădra — Politehnica Timișoara; Minerul Bocșa — C.F.R. Timișoara; Minerul Zlatna — Olimpia Oradea; Soda Ocnă Mureș — Minerul Baia Mare; Industria Sîrmel C. Turzii — Olimpia Satu Mare; Textila Odorhei — Independența Sibiu; Olul S. Gheorghe — Metalul București; Tractorul Brașov — Sportul studențesc București. Toate meciurile vor începe la ora 14.30.

ARBITRI ROMANI PESTE HOTARE

Cu ocazia unor importante confruntări inter-țări, două brigăzi de arbitri români vor conduce jocuri din campionatul Europei.

La 10 noiembrie, la Londra, meciul Anglia — Elveția va fi arbitrat de C. Bărbulescu la centru, O. Anderco și V. Dumitrescu la linie, iar la 17 noiembrie, la Frankfurt pe Main, întâlnirea R.F. a Germaniei — Polonia i-a fost încredințată lui A. Pirvu (centru), C. Petrea și G. Limona la fușă.

CE VOM VEDEA PE MICUL ECRAN

Într-un program transmisibil de fotbal pe care le va efectua Televiziunea până la sfârșitul acestei luni:

Duminică 24 octombrie, ora 14: STEAUA—RAPID. (Divizia A), de pe stadionul 23 August (comentator Et. Ionescu).

Miercuri 27 octombrie, ora 22.10: C.E.H.S. — TARA GALILOR. În camp. european, înregistrare de la Praga (comentator Radu Urziceanu).

Sâmbătă 30, ora 15: DINAMO — U.T.A. (Divizia A), de pe stadionul Dinamo (comentator Cristian Topescu).

Duminică 31 octombrie, ora 14: UNIVERSITATEA — F.C. ARGES (Divizia A), de la Cluj (comentator Aristide Buhoiu).

Sintem, de asemenea, informații că se duc tratative pentru ca toate cele patru meciuri retur din ziua de 3 noiembrie ale echipelor noastre din cadrul competițiilor europene intercluburi să poată fi prezentate pe micul ecran.

TURNUL ECHIPEI BRAZILIENE BON SUCCESO

La sfârșitul lunii octombrie, echipa braziliană Bon Succeso (Rio de Janeiro) va face un turneu în țara noastră.

Primul joc va avea loc la 24 octombrie la Timișoara în compania echipei Politehnica.

JIUL JOACĂ CU REPREZENTATIVA BULGARIEI

În vederea apropiatelor confruntări din cadrul campionatului Europei, reprezentativa Bulgariei a solicitat federației române un adversar de pregătire. Forul nostru de specialitate a hotărât ca echipa Jiul să fie adversara naționalei țării vecine. Jocul de verificare va avea loc la 27 octombrie, la Sofia.

Finlanda a jucat, săptămîna trecută, la Swansea, ultimul său meci din cadrul primei grupe preliminare a Campionatului european. A pierdut cu 3—0 în fața reprezentativei galeze (rezultat, de altfel, previzibil) și se instalează astfel, discret și modest, pe ultimul loc al unui clasament pe care, dacă nu l-a putut revoluționa, l-a animat în-deajuns.

Mai întîi, a fost acel 1—1 de la Praga, singura mare surpriză de altfel (cel puțin pînă azi), a grupei noastre. Punctul acesta, smuls de băieții lui Laaksonen împotriva oricărui pronostic, a avut și continuă să aibă, în „economia” întregii curse pentru calificare, o influență majoră, decisivă — poate — pînă la urmă. În orice caz, dacă actualmente lupta pentru cîștigarea seriei nu e încheiată, aceasta se datorește tocmai golului lui Paatelainen, singurul gol înscris de finlandezi în cele șase meciuri susținute. Pentru că — cine privește clasamentul își poate da seama — Cehoslovacia n-ar mai avea azi nici o emoție, dacă și-ar fi înscris la activ cele două puncte, logice, din partida inaugurală. Iată deci că echipei cu cele mai puține velleități din cele patru ale grupei îi datorăm „suspens-ul” care plutește asupra calificării.

Dar Finlanda a mai contribuit și indirect la frumusețea (și prelungirea...) luptei sportive din grupă. Victoria obținută de noi la Helsinki cu 4—0 a revalidat, prin scor, aspirațiile reprezentativei române, care se poate finalmente clasa prima, la golaveraj. După cum, înfrîngerea aceleiași echipe finlandeze, recent, la Swansea, aduce în discuție acum și șansele Țării Galilor care și-a fortificat golaverajul și care, teoretic, poate face cele două puncte necesare primului loc în grupă.

Finlanda părăsește întrecerea din arenă și se instalează acum în fotoliul spectatorului la o piesă căreia i-a sugerat intriga și căreia îi așteaptă des-nodămîntul. Cu ocazia părăsirii întrecerii pe care au onorat-o printr-o participare de înaltă corectitudine și caracteristică sportivitate, o amicală felicitare fotbalistilor finlandezi. Îi vom revede-a cu plăcere și cu reale sentimente de prietenie în preliminariile campionatului mondial, în care soții ni i-au desemnat din nou ca parteneri.

Opinia publică fotbalistică de la noi începe să fie din ce în ce mai interesată de așa-numitul „caz Iordache”. Atît noi, cit și alte re-brici sportive ale presei, am regretat subita îndepărtare de pe terenurile de fotbal a unuia dintre cei mai talentați portari ai tinerei generații, ieșeanul care datorită unei excepționale explozii valorice se înscrisa, pînă nu de mult, drept candidatul numărul 1 la tricoul național al lui Răducanu. Devansînd unele intenții ale noastre, colegul G. Mitroi, cu spiritul său iscoditor și tenace, a reanimat, prin „Săptămîna”, o discuție peste care începuse să se cam aștearnă uitarea. Punctul de vedere ieșean, expus vinerea

trecută, fi va fi adăugată, pentru conturarea unei aprecieri „sine ira et studio” a ansamblului situației, opinia clubului Steaua; cel puțin, așa ne anunță autorul articolului „Fotbalistul Iordache trebuie să joace”, în finalul primului episod dintr-un intuibil serial.

De ce facem aceste referiri? Pentru a ne asocia la ideea cuprinsă în titlul articolului lui Mitroi și pentru a-i răspunde antrenorului federal Gheorghe Ola, citat în articol, care ne-a declarat marți că are unele lucruri importante de spus în lămurirea faptelor: considerăm că acum, cînd „Săptămîna” a luat în dezbateră cazul, este normal ca în paginile aceleiași publicații să și găsească locul în continuare opiniile, divergente sau convergente, la subiect.

Tătaru și-a părăsit echipa și n-a mai efectuat deplasarea la Barcelona, supărat că în meciul cu A.S.A. a fost înlocuit în repriza a doua!

Iată, realmente, una din cele mai mari surprize ale săptămîinii. Conducerea clubului Steaua a dat un comunicat, arătîndu-se promptă și fermă în sancționarea abaterii lui Tătaru, după cum a fost promptă (dar, ce-i drept, mai puțin fermă) în sancționarea lui Cristache, după episodul babilic al acestuia în timpul unei convocări la lot. Abaterile intolerabile a lui Tătaru ni se pare însă semnificativă privită mai ales în contextul altor situații din ultimul timp, în care jucătorii de prima mînă, din lotul național, dovedesc că încep „să-și piardă capul”. Dumitrache devine de o nervozitate care-i atrage avertismente, eliminări și suspendări; Dinu începe să impresioneze printr-o combativitate care — acum — frizează negativul; Răducanu apasă pe pedala originalității — vezi Craiova — de o manieră care seamănă tot mai mult a incapacitate de autocontrol; orice observator atent al jocurilor de campionat își dă seama că jucătorii care au dominat valoric începutul sezonului, Lușescu și Dumitru, înregistrează surprinzătoare oscilații; Vîgu e și el nervos. Pînă și echilibratul Membrovski pare în declin. Ni se pare că oricît adevăr ar fi în sloganul „pregătire prin meciuri cît mai multe”, jucătorii din lot au fost destul solicitați încît să nu li se poată refuza o odihnă absolut necesară bunei abor-dări a meciurilor cu Cehoslovacia și Tăra Galilor, care, de pe acum, le biciu-esc nervii, înainte de a le storcea mușchii...

Biroul federal are, știm, destulă bătaie de cap în această toamnă. Dar, și-a asumat-o și de aceea n-o să se formalizeze dacă-l solicităm să analizeze încă o dată activitatea (și, poate, componența) a două din cele mai importante organisme ale sale, comisia de competiții și colegiul de arbitri. Merită, deoarece, în fața opiniei publice, F.R.F. apare, cel mai frecvent și cel mai pregnant, prin hotărîrile acestor două suborganisme ale sale...

Despre gafele Comisiei de competiții

am scris în această toamnă de vreo trei ori. Nu mai revenim.

Iată că în aceste zile, Biroul colegiului de arbitri (sau, mai precis, cîteva persoane în cadrul său) încalcă toate regulile de funcționare și de muncă colectivă și cu o grabă cel puțin suspectă se repede asupra arbitrilor Gh. Popovici, dictîndu-i o suspendare excesiv de severă, în urma unui meci în care acesta a condus slab dar — după cum scrie toată presa și recunoaște însuși comunicatul ticluit ad-hoc — „n-a influențat rezultatul meciului”. De ce atunci, această pătimașă dezlănțuire, inabil deghizată sub haina „operativității”? Niciodată n-am luat apărarea arbitrajelor necorespunzătoare, dar am văzut numeroase cazuri în care arbitrii au influențat direct rezultatele unor meciuri, fără ca Biroul colegiului să se sesizeze. De exemplu, cazul arbitrilor V. Pădu-reanu care a denaturat, recent, rezultatul meciului Progresul — Sportul studențesc și care a fost desemnat să conducă jocul OFK Belgrad — Carl Zeiss Jena, exact jocul de la care a fost retras Gh. Popovici!!

Dar lantul nedumeririlor nu se încheie aici. La o conferință de presă, președintele F.R.F., tov. Mircea Angelescu, a anunțat că în interesul corpului de arbitri, al prestigiului acestora, sancțiunile acordate arbitrilor nu vor mai fi publicate. De ce, atunci cînd e vorba de Gh. Popovici indicațiile Biroului federal sînt încălcate?! Ce, oare, la terminarea meciul Dinamo-Universitatea Cluj, l-o fi iritat atît pe președintele Biroului colegiului de arbitri și pe acoliții săi ocazionali?

Arădenii au fost, sîmbătă, martorii unui frumos record național! Lereter a realizat în partida cu F. C. Argeș cel de-al 299-lea meci al său în Divizia A, întrecîndu-l cu un meci pe Pahonțu. Iar duminică, la Brașov, fundașul central arădean va împlini și meciul său numărul 300. Va primi, sîntem siguri, felicitări și flori. Dar toate florile Codlei nu vor fi de ajuns pentru a-l sărbători cum se cuvine pe admirabilul Lereter.

La splendidul său record, toate gîndurile noastre bune.

Pentru Lereter, admirație și stimă.

Lokomotiv Sofia și Dunav Ruse sînt actorii unui meci din campionatul bulgar care a prilejuit federației de la sud de Dunăre o decizie rară: rejucarea partidei, al cărei rezultat a fost influențat de grave greșeli de arbitraj.

Cum și la noi s-a dat, nu de mult, o decizie de rejucare (la barajul pentru Divizia B) înseamnă că terenul este pregătit. Și dacă pînă acum n-am înregistrat decizii similare, înseamnă că noi n-am avut asemenea situații, am fost — slavă Domnului! — fericiți de ele...

La noi, arbitrii fac atîta dreptate pe teren, încît federația nu e nevoită să mai intervină reparativ. Ceea ce e foarte bine, splendid chiar!

Radu URZICEANU

O „REȚETĂ” CARE LASĂ DE DORIT

În etapa a șaptea, Colegiul de arbitri a folosit, într-o doză mărită „rețeta” sa, destul de curioasă (în paranteză fie spus neutilizată în nici un alt campionat național), aceea de a delega arbitrii bucureșteni la jocurile echipelor din Capitală. Cazul Popovici a arătat că riscul este prea mare pentru simpla originalitate a ideii. Chiar dacă arbitrul K. Ghemigean a reușit să se achite satisfăcător de misiunea sa, cazul din ajun și alte asemenea-toare demonstrează că respectivul „cavaler al fluturului” pornește în sarcina sa sub suspiciunea echipei ne-bucureștene. Atunci, el caută să demonstreze, exagerînd în holări-urile sale, contrariul! Ajuage apoi la o dezechilibrare a arbitrajului, conduce mai departe sub imperiul compensației și... s-a sfîrșit cu reușita misiunii sale!

Fată de mai multe riscuri decît avantajele reprezentate de cea mai nouă dintre inițiativele Colegiului de arbitri (care nu se află într-o perioadă prea fericită de inspirație...) propunem să se renunțe la ea. Mai bine driguitorii sectorului arbitraj ar reflecta la motivele ajungerii la această situație alarmantă micșorarea a numărului de arbitri de valoare din celelalte orașe ale țării. Gurile rele spun că o exagerată grijă pentru promovarea „cavalerilor fluturului” bucureșteni ar reprezenta originea fortuitelor hotărîri de acum.

LOTUL A VA ÎNȚILNI ECHIPA OLIMPICĂ A BULGARIEI

„Campania meciului cu Cehoslovacia” se declanșează miercuri, 27 octombrie, cînd lotul prim va susține un joc de verificare, pe stadionul „23 August”, în compania selecției olimpice a Bulgariei. Partida se va desfășura în noaptea — va fi inaugurarea instalatiei de pe marele nostru stadion — și va fi precedată de partida dintre lotul de tineret și formația braziliană Bon Succeso.

Care este scopul jocului de verificare de miercuri viitoare? Iată întrebarea pe care i-am adresat-o antrenorului principal al echipei noastre naționale, prof. Angelo Niculescu.

Iată răspunsul său:

„Pentru a avea unele concluzii cit mai proaspete, mai reale, asupra formei actuale, a dispoziției de joc, a încălzirii în lot a jucătorilor ceva mai noi și a altora noi, ne-am hotărît să facem acest joc care ne va servi drept test pentru definitivarea lotului în vederea meciului cu Cehoslovacia. Sper că după partida de miercuri viitoare să ne dăm seama pe cine conținem pentru acel meci așa de important în tentativa noastră de calificare în Campionatul European. În această clipă nu

știu, în totalitate, lotul pe care îl vom convoca pentru partida cu olimpicii bulgari. Pentru că mai urmează să vedem, în etapa de duminică pe cîțiva dintre jucătorii care s-au impus în ultima vreme. Este vorba de Dumitrache și Brașovschi, perechea arădeană — revelație a sezonului, pe care mă voi duce să-l urmăresc în jocul cu Steagul roșu, apoi de Dobrin, care va fi urmărit de colegul meu Gheorghe Ola în jocul de la Pitești, de Deleanu”.

Care este, mai departe, programul lotului reprezentativ? Conducerea sa tehnică l-a și întocmit și el prevede următoarele puncte mai importante: în ziua de 6 noiembrie, deci la două zile după disputarea întâlnirilor- retur din cupele europene în care sînt angrenați mulți dintre internații nostri, lotul se va reuni la București. În aceeași zi, selecția va vor deplasa la Poiana Brașov unde vor rămîne pînă la 11 noiembrie, cînd vor reveni la Snagov sau Săftica unde vor petrece ultimele zile dinaintea partidei cu Cehoslovacia. S-a cerut schimbarea datei de disputare a etapei de campionat din 7 noiembrie în 17 noiembrie, spre a se asigu-

ra o perioadă mai mare de odihnă pentru jucătorii din lot, foarte solicitați în această perioadă, în afara obligațiilor lor de la echipele naționale, și de partidele din cupele europene, plus campionatul. Deci, 10 zile de antrenamente comune înaintea întâlnirii cu Cehoslovacia și șapte zile de pregătire înaintea celei cu Tăra Galilor.

Lotul de tineret va avea ca moment important de cristalizare a componenței sale partida de care aminteam, cu Bon Succeso. Mai departe, tinerii nostri internaționali vor urma un program oarecum paralel cu primul lot în vederea jocului cu selecția de tineret a Cehoslovaciei, programat la 14 noiembrie, în deplasare. Pentru înfîlțirea de miercuri viitoare definitivarea lotului este prevăzută pentru luni. În mare, antrenorul Gheorghe Ola are pe lista sa, acum, următoarele nume: Ștefan, Vidac, Ariciu (portari); Niculescu, Sătmăreanu II, Smarandache, Gabriel Sandu, Hajnal, Dobrin, Codrea (fundași); Marian Popescu, Simionas, Bălbăni (mijlocași); Lică, Kun II, Brașovschi, Pană, Florea (atacanți).

● REZULTAT ● ECHIBE ● ARBITRU ●

● COMENTARIUL MECIULUI ● CEL MAI BUN DIN „22” ●

● TINERET-REZERVE ●

DINAMO — „U” Cluj 3-2 (0-1)

AU MARCAT: Anca (min. 43), Adam (min. 57 — din 11 m.), Sălceanu (min. 58 și 78), Lucescu (min. 85 — din 11 m.).
DINAMO: Andrei 7 — Cheran 7, Nunweller III, 7, G. Sandu 9 (min. 75).

Sătmăreanu II 7), Deleanu 8 — Dinu 8, Sălceanu 8 — Lucescu 8, Nunweller VI 8 (min. 75). Doru Popescu 8), Dumitrache (eliminat în min. 25), Fl. Dumitrescu 7.

„U” CLUJ: Ștefan 9 — Cretu 8, Pexa 7, Solomon 8, Mihăilă 8 — Fanea Lazăr 7, Anca 9 — Uifăleanu 7, Barbu 7 (min. 78), Iordache, Adam 7, Li-că 7.

ARBITRU: Gh. Popovici (București), nota 5.

ȘTEFAN

CINE AR FI CREZUT? DE LA 0-2 LA 3-2, ÎN ZECE OAMENI! Partida s-a bucurat de recordul de public al etapei. Spectatorii au „simțit” bine meciul: au avut de toate... și goluri multe și elimi-nări și penalități și dramatică schimbare a scorului. „U” Cluj — echilibrată și ingenioasă în primele 45 de minute. Ștefan, „omul de aur” al clujenilor, a dominat începutul de joc prin in-tervenții excepționale. Moment-cheie al meciului (cu mai puțin, acum, în favoarea... cu 7), eliminarea, justificată, a lui Dumitra-che, pentru înjururi aduse arbitrilor. Logica deschiderea scoru-lui de către oaspeții (Anca — min. 43). Vine și 2-0 (Adam — pe-nalul min. 57) dar k.o.-ul clujen este rapid contrat de golul lui Sălceanu (același minut). La 1-3 Dinamo se dezlanțule. Ar-bitrul larg favorizează ofensiva gazdelor, de multe ori lertate de conducătorul jocului. Apărarea studenților total bulmacă — primește golul egalării (tot Sălceanu — min. 78) și pe cel al în-fringerii (min. 85 — penalți) cu docilitate și resemnare. (Ef. I.).

0-0

DINAMO: Caval — Cara-mihai, Dobru, Gaspar, Gun-giu — Enache, Răutu — Mi-halache, Batacliu, P. Victor, Rău.

„U” CLUJ: Moldovan (Ne-gru) — S. Mocanu, Ielciu, Grăjdeanu, Ciocan — Mur-teanu III, Mureșan — Arde-leanu, Marcu, Coca (Necșoiu), D. Mocanu.

ARBITRU: D. Moroianu (Ploiești).

„U” Craiova — RAPID 3-0 (1-0)

AU MARCAT: Tarălungă (min. 25), Neagu (min. 66) și Obiemenco (min. 77).
STADIONUL Central; timp excelent; teren ta-re; spectatori: aproxima-tiv 35 000.
UNIVERSITATEA: O-

prea 7 — Niculescu 7, Min-că 6, Deselnicu 6, Lepă-da-tu 5 (min. 24). Velea 7 — Strimbeanu 7, Ivan 7 — Martinovici 7, Neagu 9 (min. 72: Niță 6), O-biemenco 7, Tarălungă 7.

RAPID: Răducanu 4 — Pop 6, Boc 5, Lupeșcu 8, Codrea 5 — Dinu 6, Du-mitru 6 (min. 82: M. Ste-lhan) — Năsturescu 6, D. Ene 5, Neagu 5 (min. 66: Codreanu 5), Angelescu 6.

ARBITRU: I. Rus (Tg. Mureș), nota 8.

DECEBAL NEAGU. O REVELAȚIE ● Record de asistență. Gazdele sînt superioare aproape în toate compartimentele; caută să speculeze marile gafe ale rapidiștilor, dezorientați și precipitați! Decebal Neagu zburdă pe teren, dă un recital de virtuozitate fot-balistică. Apar și eroii negativi: Răducanu „se dă în spectacol” în nenumărate rinduri, Lepădatu și Deselnicu își atacă cu bruta-litate adversarul. Arbitrul Rus nu este ferm și autoritar decît mult mai tirziu. Portarul Oprea somează. Oltenii îl domină pe oaspeții, dar golurile lor nu cad decît atunci cînd glăstescii ga-fează grav. Min. 25: Ivan II „fură” balonul lui Codrea, centrea-ză, Răducanu este spectator și Tarălungă înscrie; min. 66: Obie-menco îl deposedează de mingea pe Pop și trimite în careul mare, de unde Decebal Neagu înscrie; min. 77: Dumitru se „joacă” cu mingea în careul mic, alunecă, Niță intră în posesia ei, o trimite la Obiemenco și... 3-0. Oricum însă victoria gazdelor este abso-lut meritată (S.T.).

D. NEAGU

0-0

UNIVERSITATEA: Pileș (Hîrzoiu) — Tiță, Sames, Bit-lan, Ciocrlan — Boșoteanu, Berneanu — Ustabadieff, Bon-drea, Donose, Mincioagă.

RAPID: Rămureanu (Cră-cun) — Greavu, Costea, Flo-rlian, Cîncă — Dobre, Lăzăres-cu — Petreanu (Omer), Adam, Ionijă, Rotaru.

ARBITRU: N. Stoiculescu (Rm. Vilcea).

C.F.R. Cluj — POLITEHNICA 2-2 (0-1)

AU MARCAT: Cuper-man (min. 40), Lupulescu (min. 51), O. Ionescu (min. 76) M. Bretan (min. 80).
STADIONUL Municipal; timp: foarte rece; teren: alunecos; spectatori: circa 1 000.
C.F.R.: Totoianu 7 —

Szöke 8 — Vișan 7, Dra-gomir 7, Cojocaru 8, Ro-man 7 — M. Bretan 8, Soo 7 — Straț 6 (min. 72: S. Bretan 7), O. Ionescu 7, Tegean 6 (min. 55: Do-nici 8).

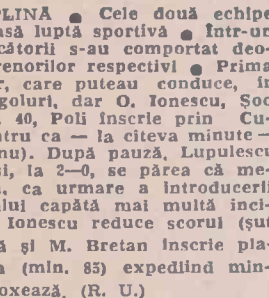
POLITEHNICA: Costăș 8 — Romliă 7, Ianu 8, A-lecu 8, Pal 7 (min. 86: Sofian) — Mărdărescu II 8, Simion 8 — Marica 8, Lupulescu 7, Cuper-man 8, Moldoveanu 7.

ARBITRU: C. Petrea (București), nota 8.

CUPERMAN

MECI FRUMOS, SPORTIVITATE DEPLINĂ ● Cele două echipe s-au angajat de la început într-o frumoasă luptă sportivă. Într-un meci cu „miză” atât de importantă, jucătorii s-au comportat deosebit de corect, spre lauda lor și a antrenorilor respectivi. Prima repriză aparține, în general, feroviarilor, care puteau conduce, în primele 25-30 de minute cu două-trei goluri, dar O. Ionescu, Soo sau Straț au ratat incredibil. În min. 40, Poli înscrie prin Cu-perman, plecat din poziție de ofsaid, pentru ca — la cîteva minute — să rateze majorarea scorului (Moldoveanu). După pauză, Lupulescu reia cu capul centrarea lui Cuperman și, la 2-0, se părea că me-ciul e jucat. În ultimul sfert de oră, ca urmare a introducerii lui Donici și S. Bretan, atacul C.F.R.-ului capătă mai multă inci-sivitate. Din centrarea lui Donici, O. Ionescu reduce scorul (șut din întoarcere), apoi Cojocaru centrează și M. Bretan înscrie pla-sat, cu capul. Tot el ratează victoria (min. 85) expedind min-gea cu capul din plonjon, dar Costăș boxează. (R. U.)

CUPERMAN

2-2 (0-1)

AU MARCAT: Penzeș, Mun-teanu, respectiv Bilboacă și Dănilă.

C.F.R.: Pop — Lărinț, Ko-roncsy, Niță, Șoptereanu — Moldovan (Petreanu), Mihaly, Penzeș — Șerban, Petre Gheorghe (Mihai), Munteanu.

POLITEHNICA: Năstea (Pop) — Ipate, Rîmbu, Han-cearuc, Greerosu — Alloaiei (Ciobotaru), Amarandei — Gherine, Bilboacă, Moldovan, Dănilă.

ARBITRU: Z. Szilaghi (Ora-dea).

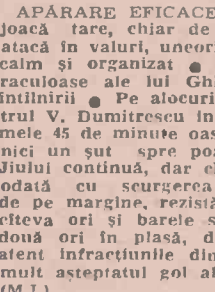
JIUL — SPORT CLUB 0-0

STADIONUL Jiul; teren bun; timp foarte rece; spectatori: aproximativ 2000.
JIUL: Sucu 7 — Al. Georgescu 7, Georgevici 7, Stocker 5, Tonca 7 —

Dodu 7 (min. 80: Urmes), Multescu 7 — Peronescu 8, Stolan 5, Libardi 7, Nal-din 8.

SPORT CLUB: Ghiță 10 — Kiss 7, Catargiu 8, Ve-licu 7, Comănescu 7 — Vătafu 8, Sinăuceanu 7 — Mioc 6, Dembrovski 7, Ruguibel 6, Florea 6 (min. 60: Pană 6).

ARBITRU: V. Dumitrescu (București), nota 10.

GIHÎȚA

APĂRARE EFICACE, SAU INEFICACITATEA ATACULUI? ● Se joacă tare, chiar de la început, ca într-o finală de cupă. Jiul atacă în valuri, uneori cu fundații la centru, dar bacăuani se apără calm și organizat. Rătăcirile gazdelor și intervențiile, uneori mi-raculoase ale lui Ghiță, sporesc dramatismul și spectaculozitatea întâlnirii. Pe alocuri, partida capătă o notă de duritate, dar arbi-trul V. Dumitrescu intervine prompt și liniștește spiritele. În pri-mele 45 de minute oaspeții au acordat de 14 ori corner și n-au tras nici un șut spre poarta lui Sucu. În repriza a doua, asaltul Jiului continuă, dar claritatea și forța acțiunilor sale ofensive scad, odată cu scurgerea timpului. Iteđuta bacăuani, bine dirijați de pe margine, rezistă eroic. Ghiță face minuni, mai intervin de cîteva ori și barele salvatoare, iar cînd mingea intră, totuși, de două ori în plasă, deciziile corecte ale arbitrilor, care sesizează atent infrațiunile din careul oaspeților, anulează de fiecare dată mult așteptatul gol al primei victorii pe teren propriu a gazdelor (M.I.).

GIHÎȚA

1-0 (0-0)

A MARCAT: Gilgore. JIUL: Marincan — E. Geo-r-gescu, Cătuț, Safta, Delian (Nemes) — Nădășan, Sandu — Ullean, Gilgore, Clurea, De-meter.

SPORT CLUB: Fugadu — Boghiu, Constantin, Dobog (Burlan), Voimer — Neu-mayer, Căpucci (Cioană) — Pruteanu, Ghica, Enescu, Bă-luță.

ARBITRU: Ion Haidu (Ca-ransebeș).

CRISUL — STEAGUL ROȘU 0-0

STADIONUL Crișul; timp bun pentru fotbal; teren bun; spectatori: 8 000.

CRISUL: Florea 7 — P. Nicolae 7, Lucaci 7, Bule 8, Balogh 7 — Neșu 9.

Dărăban 6 — Sucu 6, Șchiopu 6 (min. 46: Mol-dovan 5), Tamaș 8, Ce-fan 7.

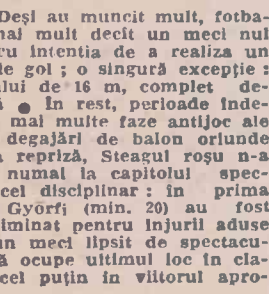
STEAGUL ROȘU: Ada-mache 7 — Ivănescu 7 (min. 76: Cojocaru), Jenel 5, Oiteanu 8, Rusu 7 — Serbănoiu 8, Cadar 7 — Balint 7, Gherghel 9 (min. 60: Furnică 5), Florescu 6, Györfi 6.

ARBITRU: Gh. Limona (București), nota 8.

NEȘU

CRISUL A DEZAMĂGIT DIN NOU ● Deși au muncit mult, fotba-liștii de la Crișul nu au putut realiza mai mult decît un meci nul în fața unei formații venită la Oradea cu intenția de a realiza un punct. Au lipsit cu desăvîrșire fazele de gol; o singură excepție: Șchiopu în min. 30, din interiorul careului de 16 m, complet de-mareat, a trimis balonul pe linia poartă. În rest, perioade inde-lungate de dominare sterilă a Crișului și mai multe faze anifolice ale oaspeților (simulări, trageri de timp și deșajări de balon oriunde în afara careului de 16 m). În prima repriză, Steagul roșu n-a sutat niciodată pe spațiul porții. Nu numai la capitolul spec-tacular putem nota minusuri, ci și la cel disciplinar: în prima repriză Rusu (min. 3), Sucu (min. 3), Györfi (min. 20) au fost avertizați, în min. 83 Dărăban a fost eliminat pentru înjururi aduse arbitrilor de linie. Cam atât despre un meci lipsit de spectacu-lozitate. Formația orădeană continuă să ocupe ultimul loc în cla-sament, cu puține șanse de a-l evita, cel puțin în viitorul apro-piat. (VASILE SERE).

NEȘU

3-1 (3-0)

AU MARCAT: Moț (2), Co-valcic; Drăgoi.

CRISUL: Baumgartner — Botoș (Clorba), Lemak, Mi-narcic, Catona II — Arnoțchi, Torjoc — Pocsai (Boșca), N. Alexandru (Tomeș), Moț, Co-valcic.

STEAGUL ROȘU: Casoni (Smeu) — Anghelini, Drăgan (Vasilică), Pălinișan, Sasu — Neagușevschi (Porumbița), Vlad — Clucă, Lucața, Drăgoi, Gherăscostea.

ARBITRU: Aurel Crișan (Arad).

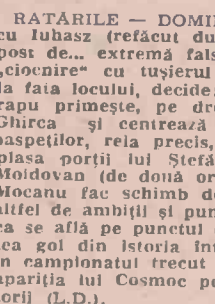
PETROLUL — FARUL 1-0 (1-0)

A MARCAT: Moldovan (min. 10).
STADIONUL Petrolul; teren alunecos; timp no-ros și rece; specta-to-ri: aproximativ 4 000.
PETROLUL: M. Ionescu 7 — Gruber 7, Bădin 7, Moraru 7, Mocanu 7 (min.

59: N. Ionescu) — Iu-basz 7, Cozarec 6, N. Ionescu 8 (min. 58: Din-cuță 7) — Harapu 6 (min. 76: Clupitu), Moldovan 8, Dobre 7.

FARUL: Ștefănescu 8 — Stoica 6, Bălosu 6, Anto-nescu 8, Ghira 6 — Ion Constantin 5, Tănase 7, Oprea 7 — Tufan 6 (min. 65: Goleac 5), Caraman 7, Ologu 7.

ARBITRU: I. Cimpeanu (Cluj), nota 9.

M. IONESCU

RĂTĂRILE — DOMINANTA MECIULUI ● Petrolul apare pe teren cu lăbăș (refăcut după un accident mai vechi) și N. Ionescu pe post de... extremă falsă! Înă din primele minute, Ologu are o „cîncinire” cu tușierul E. Călbăjos. „Centrul” Cimpeanu, chemat la fața locului, decide: cartonașul galben pentru constanțean. Ila-rapu primește, pe dreptate, o minge, îl dribleză cu ușurință pe Ghira și centrează impecabil, Moldovan, bine plasat în careul oaspeților, reia precis, cu capul, lină bară, balonul poposind în plasa porții lui Ștefănescu. Petrolul se dezlanțule, dar același Moldovan (de două ori) și Mocanu ratează mari ocazii. Tufan și Mocanu fac schimb de... contre! Farul revine de la cabine cu aif de ambiții și pune stăpînire pe joc. Caraman, Ologu și Stoica se află pe punctul de a înscrie, pe stadionul din Ploiești, al doilea gol din istoria înfrîngerii Petrolul-Farul, primul fiind marcat în campionatul trecut! Spectatorii apostrofează — pe nedrept — apariția lui Cosmoc pe marginea terenului pentru a-și calma jucă-torii (L.D.).

M. IONESCU

0-0

PETROLUL: Căuneu — Ră-dulescu, Tudor, Mierluc, V. Crăciun — Toader, Marcu — Cramer, Grozea (Pantile), Opreșan, Iordache.

FARUL: Popa — Dămășaru, Nistor, N. Constantinescu, Co-din — Cătol, Popoiu, Bezete — Kallo II, Mateescu, Rădu-lescu.

ARBITRU: C. Dragotescu (București).

STEUA — A.S.A. Tg. Mureș 1-1 (1-0)

AU MARCAT: Tătaru (min. 36) și Mureșan (min. 76 din penalți).

STADIONUL „23 August”; teren bun; timp friguros, vînt; aproximativ 7 000 spectatori.

STEUA: Coman 7 — Sătmăreanu 7, Smaranda-che 7, Negrea 7, Cristache 8 — Naom 8, Vigu 7 — Pantea 7, Tătaru II 6 (min. 60: Aelenei 6), Ior-dănescu 7, Năstase 8.

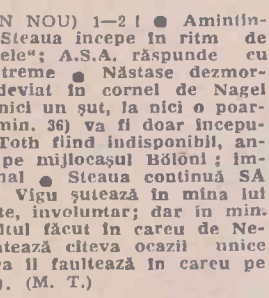
A.S.A.: Nagel 8 — Szö-lösy 8, Boloni 10, Ispr 8, Czak 7 — N. Naghi 7, Hajnal 8 — Varadi 7, Mu-reșan 7, Fazekas 9, Orca 7 (min. 67: E. Lucaci 8).

ARBITRU: K. Ghemi-gean (București), nota 7.

BOLONI

N-A MAI FOST 10-1. PUTEA FI (DIN NOU) 1-2! ● Amin! In-du-și de acel 10-1 de acum cîțiva ani, Steua începe în ritm de promenadă, cu pase scurte și „florițele”; A.S.A. răspunde cu mîngi în adîncime, și deschideri pe extreme. Năstase dezmor-tește asistenta cu un vole splendid, deviat în cornul de Nagel (min. 12) și apoi, timp de 20 de minute, nici un șut, la nici o poar-tă! Se părea că golul lui Tătaru II (min. 36) va fi doar începu-tul, pentru că Steua domina copios. Toth fiind indisponibil, an-trenorul Bone îl trece în linia de fund pe mijlocasul Băloni; im-provizatul fundaș se comportă senzațional. Steua continuă SA SE JOACE; A.S.A. începe SA JOACE. Vigu șutează în mîna lui Szölösy (min. 41). Heu! în careu? Firește, involuntar; dar în min. 62 arbitrul nu vede la fel de bine faultul făcut în careu de Ne-grea asupra lui Varadi. După ce ratează cîteva ocazii unice (min. 68, 71, 80), A.S.A. egalează: Negrea îl faultează în careu pe Fazekas și Mureșan transformă (min. 76). (M. T.)

BOLONI

4-1 (2-1)

AU MARCAT: Ștefănescu, Ion Constantin, Dumitriu III (2): Sucu.

STEUA: Gabriel — Janto-van, Iovănescu (Cazan), Hăl-măgeanu, Miclos (Stolca) — Savu, Ștefănescu — Pislaru, Dumitriu III, Ion Constantin (Șumulanșchi), Ion Ion.

A.S.A.: Solym — Onuțan, Szasz, Unchiag (Kiss), M. Pop — Șt. Naghi, Rusi — Osvath, Hamar, Sucu, Al. Lucaci.

ARBITRU: T. Trofin (Ga-lăț).

U.T.A. — F. C. ARGES 4-0 (3-0)

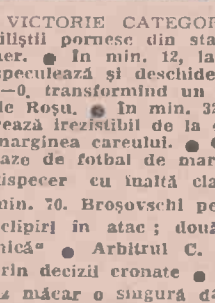
AU MARCAT: Broșov-schi (min. 13, 29 — din 11 m., 70) și Kun II (min. 32).

STADIONUL U.T.A.; teren bun; spectatori: a-proximativ 8 000.

U.T.A.: Vidac 8 — Bi-rău 8, Lereter 8, Pojoni 8, Popovici 8 — Petescu 8, Broșovschi 9 — Sima 7, Domide 9, Kun II 9, Both 6 (min. 46: Calin 6).

F.C. ARGES: Niculescu 7 — Figulea 4, Rosu 4, Vlad 7, Ivan 6 — Ciolan 4, M. Popescu 5 (min. 46: Prepurgel 7) — Dobrescu 4 (min. 46: Radu 5), Do-brin 6, E. Dumitru 5, Jer-can 6.

ARBITRU: C. Bărbu-lescu (București), nota 6.

BROȘOV-SCHI

VICTORIE CATEGORICĂ, SPECTACOL DE CALITATE ● Tex-tiștii pornesc din start cu atacuri furibunde. Golul plutește în aer. În min. 12, la o gravă greșeală a lui Figulea, Broșovschi speculează și deschide scorul. În min. 23 tot el ridică scorul la 2-0, transformînd un penalți acordat la un fault comis asupra sa de Roșu. În min. 32 Kun II, servit impecabil de Domide, dema-rează irezistibil de la 40 m, și înscrie cu un șut kee, expediat de la marginea careului. ● Gazdele oferă spectatorilor, pe linia golului, și faze de fotbal de mare înuță. Idolul arădenilor, Domide, un dispecer cu înaltă clasă, își valorifică din plin coechipierii. În min. 70, Broșovschi pecetulește scorul final. ● Argeșenii au cîteva scilipiri în atac; două șuturi mai periculoase și o bară „ane-mică”. Arbitrul C. Bărbulescu dezavantajează ambele echipe prin decizii eronate. Admite oaspeșilor să-l bruscheze fără a face uz măcar o singură dată de cartonașul galben (P. ȘODINCA)

BROȘOV-SCHI

1-2 (1-1)

AU MARCAT: Roșca, res-pectiv Frățilă și Georgescu.

U.T.A.: Naghi (Gornea) — Drăuceanu, Boșca, Moldovan, Calmore — Cilian, Dumbrăanu (Cristoiu) — Tușa, Coșca, Roș-ca, Pfeiffer.

F.C. ARGES: Ariciu — Moiescu, Barbu, Neculcea, Chivescu — G. Din, Dumitru — A. Din (Mihuț), Frățilă, Georgescu, Popa (Radu).

ARBITRU: G. Blau (Timi-șoara).

MECIURI CU VELEITĂȚI DE DERBIURI

Fragmentata etapă a șaptea n-a oferit surprize de proporții. U.T.A., liderul campionatului, a câștigat ușor, la scor, menținându-și locul; Dinamo, campioana, a acumulat și ea două puncte în urma unui meci cu peripeții în care a avut de înfruntat pe revelația acestei toamne, „U” Cluj; Crișul și C.F.R. Cluj, ca și în etapele trecute, n-au reușit să câștige pe teren propriu; Universitatea i-a mai învins încă o dată pe rapidiști la Craiova, acolo unde feroviarul n-au câștigat niciodată. Doar două rezultate din această etapă, cu jocuri de bun nivel tehnic, pasionante, atrag în mod deosebit atenția. În primul rând, 1-1 obținut de A.S.A. la București, în confruntarea cu Steaua. Cu fiecare meci susținut, mureșenii vor și reuși să demonstreze că-și merită locul în divizia A. În al doilea rând, remarcăm ambiția cu care se bat băcăuanii împotriva aceluiași complex al jucătorilor susținuți în deplasare, în ultimele două meciuri jucate „afară”, câștigând trei puncte!

Dar, rezultatele unei etape au darul, mai întotdeauna, de a ridica la gradul de derbi pe unul sau altul dintre meciurile celei următoare. Derbiul etapei a șaptea a fost partida Dinamo-„U” Cluj, ambele echipe fiind recomandate de comportări bune în meciurile precedente. Care va fi însă partida cea mai importantă a duminicii viitoare? Greu de răspuns. Și e dificil de răspuns tocmai pentru că etapa a opta programează mai multe meciuri cu... veleități de derbi.

● **STEAGUL ROȘU — U.T.A.** Vor reuși oare arădenii să se mențină în continuare, neînvinși în campionat? Sau, brașovenii, profitând de avantajul terenului propriu și de... repercușiunile deplasării U.T.A.-ei la Wabrych, îi vor egala, la puncte, pe arădeni în clasament? Oricum, echipa lui N. Dumitrescu, bine pusă la punct cu pregătirea, e greu de învins, indiferent de terenul pe care joacă și tocmai acest fapt conferă meciului însușirile unui derbi.

● **STEUA — RAPID.** Ca și arădenii, militarii bucureșteni n-au gustat din cupa amară a înfringerii, cu toate că jocul lor nu satisface pe nimeni. Adepții rezulta-

telor seci, favorabile steliștilor au poate motive de mulțumire. Steaua rămâne însă una dintre echipele noastre de la care se pretinde mult mai mult decât un 1-1 cu A.S.A. la București sau 2-0 cu Petrolul la Ploiești. La rândul lor, rapidiștii traversează o perioadă plină de contradicții — ne referim la meciurile din campionat — alternând jocuri bune cu altele penibile. Și atunci? De ce considerăm acest meci un derbi? Pentru că disputele Steaua — Rapid și-au câștigat acest drept, de-a lungul anilor; pentru că mai totdeauna, indiferent de forma uneia sau alteia dintre echipe, s-au ridicat la un înalt nivel spectacular, au declanșat ambiții nebanuite în ambele tabere.

● **FARUL — DINAMO.** Pe litoral se vor întâlni două echipe aflate în zonele opuse ale clasamentului, Out-siderul, Farul, joacă pe teren propriu și speră să câștige un meci de mare importanță pentru dinamoviști. Până în prezent Dinamo n-a pierdut decât un punct în... deplasare, la Tg. Mureș! Iată un argument de care trebuie să se țină seama. La Constanța va fi însă mult mai dificil decât la Iași, Cluj și Tg. Mureș, tocmai pentru că acolo, actualii campioni au înclinat, nu o dată, steagul. Mai mult, jucătorii lui Cosmoc au și nevoie acută de puncte.

Așadar, trei meciuri care, cu siguranță, vor concentra asupra lor atenția generală a iubitorilor fotbalului. Dar cine poate afirma că nu la fel de pasionante se anunță și confruntările dintre C.F.R. și „U” Cluj, (ceferiștii câștigând și în campionatele trecute prețioase puncte din disputa lor cu „șepcile roșii”), A.S.A. Tg. Mureș — Universitatea Craiova și F.C. Argeș — Petrolul (o partidă de tradiție)? Singurele meciuri în care gazdele pornesc mari favorite rămân, după părerea noastră, S.C. Bacău — Crișul (știți unde vor ajunge băcăuanii în cazul în care vor învinge pe orădeni? Urmăriți cu atenție clasamentul) și Politehnica — Jiul (punctul obținut la Cluj, considerăm, a întărit mult moralul zdruncinat al ieșenilor și de fapt de așa ceva au nevoie acum studenții din Copou pentru a-și trece în cont prima victorie din acest campionat).

Laurențiu DUMITRESCU

IOAN CHIRILĂ

PRIM PLAN
DEMBROVSKI

Dacă îl zărești pe stradă, pare mai curind un tânăr sfios, de la cine știe ce școală de catifeși din „Amintirile” Moldovei...

Dembrovski, pieteonul, nu are nimic din dezvoltarea fizică a fotbalistului internațional cu nod-la-valică, pantofo-buldog și brățară antireumatică. Dembrovski e mai curind un pieteon care nu atrage privirile. Dar, în clipa în care acest pieteon timid schimbă asfaltul cu gazonul, totul se transformă ca prin farmec.

„A jucat fotbal la Sighetul Marmației. Apoi a făcut câțiva pași la Roman. Faptul cel mai interesant în biografia sportivă a lui Dembrovski îmi pare a fi legat de cele două mari transferuri ale sale. Emerich Dembrovski a fost transferat la Dinamo Bacău, de către Titu Teacă, împotriva rezistenței multor sceptici. Al doilea transfer al lui „Dembo”, la fel de senzational, a fost realizat de Angelo Niculescu, pentru echipa națională, împotriva unei rezistențe și mai mari din partea foarte multor sceptici.

De ce mă opresc asupra acestor transferuri operate de doi antrenori cu concepții diametral opuse? Deoarece ele demonstrează că Dembrovski este fotbalistul prin excelență, pe deasupra teoriilor. El este fotbalistul pe care un antrenor și-l dorește, înaintea vedetei prin excelență.

Numele lui Dembrovski se leagă de întreaga campanie care s-a încheiat la Guadalajara. Iar marea lui forță rezidă în norma internațională de efort pe care și-a impus-o întotdeauna și care nu l-a împiedicat pe acest campion al „victoriei la puncte” să găsească

resursele necesare K.O.-ului spectaculos, așa cum s-a întâmplat la Belgrad (1-1, prin Dembrovski), în meciul cu Grecia (1-1, prin același Dembrovski), în partida cu Brazilia (2-3, tot Dembrovski), la Novi Sad (1-0, din nou Dembrovski).

După accidentul de automobil căruia sfiosul Dembrovski i-a căzut victimă pentru a crușa viața unei pisici, a urmat o perioadă de penumbră firească. Dar, admirabilul „Dembo”, care a izbucnit să-l seducă, la Guadalajara, prin virtuozitate tehnică și generozitate tactică, pe cronicarii tuturor limbilor pămîntului, înaintea unor vedete de tip Dumitrache, revine cu pas sigur spre jucătorul care a fost. Recent, în duminica meciului cu Rapid, Dembrovski a stat în pat, după patru zile de gripă, pînă la orele 11. Mai erau doar cîteva ore pînă la începerea jocului Dembrovski și-a luat febra: 39 de grade. S-a ridicat din pat și a spus antrenorilor: „Mă simt destul de bine. Aș vrea să joc”.

Și Dembrovski a fost cel mai bun fotbalist de pe teren. Dembrovski, fotbalistul prin excelență...

A.S.A. — UNIVERSITATEA CRAIOVA: Vasile Topan — Cluj (la tineret-rezerve); V. Cioc — Medias.

STEAGUL ROȘU — U.T.A.: Nicolae Răinea — Birlad (V. Gligorescu — Ploiești).

F.C. ARGEȘ — PETRO-

ARBITRII ETAPEI A VIII-a

LUB: Iosif Ritter — Timișoara (G. Pop — Brașov).
POLITEHNICA — JIUL: Emil Vlaiculescu — Ploiești (E. Păunescu — Vaslui).

STEUA — RAPID:

Alexandru Pirvu — București (A. Münich — București).
C.F.R. CLUJ — „U” CLUJ: Nicolae Petriceanu — București (L. Erdős — Oradea).

FARUL — DINAMO: Mircea Rotaru — Iași (V. Liga — Galați).

SPORT CLUB — CRIȘUL: Zaharia Drăghici — Constanța (P. Mărășescu — Iași).

Toate partidele încep la ora 15.

TINERET-REZERVE

1. Dinamo	7 6 1 0 15 — 3 13
2. Petrolul	7 5 2 0 14 — 5 13
3. „U” Cluj	7 5 1 1 15 — 3 11
4. Rapid	7 3 3 1 12 — 1 9
5. „U” Cv.	7 3 3 3 9 — 4 8
6. Jiul	7 3 2 2 10 — 9 8
7. Crișul	7 4 0 3 9 — 10 6
8. U.T.A.	7 3 2 2 11 — 13 6
9. Farul	7 3 1 3 9 — 8 7
10. Steaua	7 3 0 4 16 — 12 6
11. F.C. Argeș	7 2 1 4 11 — 11 8
12. Politehnica	7 1 2 4 5 — 12 4
13. Steagul r.	7 2 0 5 7 — 16 4
14. Sport Club	7 2 0 5 7 — 15 4
15. C.F.R.	7 0 3 4 4 — 18 3
16. A.S.A.	7 1 0 6 6 — 17 1

„CUPA A+T”

1. Dinamo	14 10 3 1 31 — 19 33
2. Petrolul	14 9 3 3 15 — 13 30
3. „U” Cluj	14 8 3 3 30 — 14 10
4. U.T.A.	14 7 5 2 30 — 19 19
5. Steaua	14 6 4 4 27 — 18 14
6. Rapid	14 6 4 4 21 — 16 16
7. Jiul	14 4 7 3 14 — 13 15
8. „U” Cv.	14 5 4 5 20 — 15 14
9. Farul	14 5 3 0 19 — 17 13
10. Sport Club	14 6 1 7 21 — 23 13
11. Steagul r.	14 5 3 6 16 — 21 13
12. F.C. Argeș	14 5 1 8 20 — 25 11
13. Crișul	14 4 3 8 11 — 22 10
14. A.S.A.	14 3 4 7 10 — 23 10
15. Pol.	14 1 5 8 12 — 28 1
16. C.F.R.	14 0 5 3 11 — 31 8

ORDINEA ECHIPELOR	PUNCTE	MECIURI			GOLURI			DIFERENȚA
		ACASA	AFARA	TOTAL	ACASA	AFARA	TOTAL	
1. U.T.A. Arad	11	4 3 1 0	3 1 2 0	7 4 3 0	15-3	4-3	19-6	+13
2. Dinamo București	10	3 2 1 0	4 2 1 1	7 4 2 1	8-4	5-3	13-7	+6
3. Steaua București	10	4 2 2 0	3 1 2 0	7 3 4 0	6-3	5-3	11-6	+5
4. Sport club Bacău	9	3 3 0 0	4 1 1 2	7 4 1 2	10-2	4-6	14-8	+6
5. Steagul roșu Brașov	9	4 3 1 0	3 0 2 1	7 3 3 1	7-2	2-4	9-6	+3
6. „U” Cluj	8	3 3 0 0	4 0 2 2	7 3 2 2	9-1	6-8	15-9	+6
7. A.S.A. Tg. Mureș	8	3 1 2 0	4 1 2 1	7 2 4 1	1-0	3-6	4-6	-2
8. Petrolul Ploiești	8	4 3 0 1	3 1 0 2	7 4 0 3	4-3	1-5	5-8	-3
9. Jiul Petroșani	7	4 0 4 0	3 1 1 1	7 1 5 1	2-2	2-2	4-4	0
10. Rapid București	7	4 2 1 1	3 1 0 2	7 3 1 3	6-4	2-5	8-9	-1
11-12. Farul Constanța	6	3 2 1 0	4 0 1 3	7 2 2 3	8-3	1-6	9-9	0
11-12. „U” Craiova	6	3 2 1 0	4 0 1 3	7 2 2 3	10-2	1-9	11-11	0
13. F.C. Argeș Pitești	6	3 3 0 0	4 0 0 4	7 3 0 4	6-2	3-12	9-14	-5
14. Politehnica Iași	3	3 0 1 2	4 0 2 2	7 0 3 4	3-5	4-11	7-16	-9
15. C.F.R. Cluj	2	4 0 1 3	3 0 1 2	7 0 2 5	4-8	3-8	7-16	-9
16. Crișul Oradea	2	4 0 2 2	3 0 0 3	7 0 2 5	1-3	1-9	2-12	-10

● **Anca, vâdit deprimat** după o victorie scăpată printre degete, în fața lui Dinamo: „Parcă e un făcut! În finalul de partidă, totdeauna pierdem! Am fost egalat! la Iași, la Brașov, acum avem două goluri avans, un om în plus și pierdem!”... L-am întrebat care socotește că este marea explicație a eșecului: „Primul gol al lui Dinamo e venit prea repede. Dacă nu se marca din acel atac, primul după repunerea mingii la centru la golul lui Adam, pot să jur că n-am mai fi pierdut! Și-apoi, arbitrajul ne-a dezavantajat net în a doua repriză...”

● În meciul de la Petroșani, Sucu a cam înghețat în poartă, neavînd practic ce apăra. În minutul 80 însă, cînd Dembrovski a scăpat singur pe contraatac și a fost la un pas de a înscrie, au înghețat în schimb spectatorii. În timp ce pe stadion l-au cam trecut toate căldurile, în ciuda frigului prevestitor de iarnă.

● **Ivansu, de curind devenit medic al centrului de copii și juniori al lui „U” Cluj**, a însoțit echipa la București. Pentru un consult la reumatismul ortopedic, dr. D. Tomescu; un vechi accident se face și acum simțit și n-ar fi exclusă o intervenție chirurgicală.

● **Ideea antrenorului Ilie Oană, de a-l folosi pe Moraru fundas central s-a dovedit viabilă.** În meciul cu Farul, Oană a avut altă inspirație: să alcătuiască formația cu N. Ionescu... extremă stînga retrasă. Și N. Ionescu a jucat foarte bine pe acest post.

— Am vrut să demonstrez — ne spunea antrenorul ploieștenilor — că N. Ionescu e mult mai bun în fazele de atac ale jocului, decât în cele de apărare. Ca fundas nu știe să deposedeze. S-a văzut clar acest lucru, mai ales că, după accidentarea lui Mocanu, N. Ionescu l-a luat locul.

Quod erat demonstrandum.

● **Antrenorul emerit** Coloman Braun — Bogdan, observator la meciul Jiul — Sport club Bacău, spunea înainte de joc: „Dacă Jiul acționează cu mingi înalte pe centrul portii, nu câștigă astăzi”. Și a adăugat la pauză: „Mai multe șanse de a înscrie are Sport Club, care încă nu a tras nici un șut la poartă”. La sfîrșitul meciului nu i-am mai solicitat părerea experimentatului tehnician, fiindcă ne-am dat seama că acesta avusese perfectă dreptate.

● **Gabriel Sandu a făcut o partidă excelentă.** Il putem considera, alături de portarul Ștefan, pe primul plan al înfrîngerii Dinamo-„U” Cluj. Să ne bucurăm: cei doi erau printre cei mai tineri jucători de pe teren. Explicația înfrîngerii fundasului central dinamovist n-a fost în nici un caz comportarea lui, ci dorința antrenorului Nicușor de a-l menaja pe mai crutul său jucător pentru partida de ieri, așa de grea, cu Feyer-noord.

ECHIPA SĂPTĂMÎNII — DE LA O ETAPĂ LA ALTA

Și după etapa a 7-a „ echipa campionatului” a rămas aproape neschimbată. Pentru postul de portar, Ștefănescu s-a distanțat cu un punct față de Adamache. În linia de fundasi, statuo, dar Cheran și Crețu (52), Solomon (55) și Negrea (54) amenință în orice moment să ocupe unul din posturile ult-

timilor apărători. „La mijloc” o apariție inedită, după un salt spectaculos: Băloni (55) care l-a detronat pe Vigu, în timp ce în atac Domide (53) completează acum singur, un cvartet care promite o lungă existență în această echipă a campionatului.

Iată și formația în noua sa alcătuire:

ȘTEFĂNESCU (56)

N. IONESCU (53) PEXA (55) IANUL (56) MIHAILA (56)
NAOM (54) BĂLONI (55)
LUCESCU (60) DEMBROVSKI (54) DOMIDE (53) HAJNAL (56)

TREI ECHIBE ROMÂNEȘTI (STEUA, RAPID, U.T.A.) ȘI-AU DESCHIS DRUM

Să tragem linie și să facem bilanțul rezultatelor echipelor noastre de club în prima manșă a întâlnirilor contând pentru turul II al Cupei europene: TREI ECHIBE (Steaua, Rapid și U.T.A.) AU CELE MAI MARI ȘANSE DE A-ȘI CONTINUA DRUMUL ÎN FAZELE SUPERIOARE ALE PRESTIGIOASELOR COMPETIȚII.

Deci, o săptămână luminoasă pentru fotbalul românesc, o săptămână docă vrei unică în anele participării echipelor noastre de club la astfel de întreceri.

Indiscutabil, cea mai bună performanță a realizat-o formația **Steaua**, care printr-un admirabil efort de voință a învins în anele participării echipelor noastre de club la astfel de întreceri.

felicităm cu căldură, ca și pe **Rapid**, învingătoarea categorică a echipei **Legia** Varșovia ca și pe **U.T.A.**, beneficiara unui prețios egal în fața lui **Zaglebie** **Walbrzych**.

În confruntarea cea mai reprezentativă și mai semnificativă, rezervată echipelor ce poartă galioanele de campioane, **Dinamo** a capotat însă la scor în fața lui **Feyenoord**, echipă de talie intercontinentală, net superioară campioanei noastre. Să fim realiști, cartea de vizită a adversarei nu ne permitea să ne facem prea mari iluzii. Ne-a nemulțumit doar maniera în care **Dinamo** a pierdut. Unde a fost ambiția, capacitatea de luptă prezentă la Trnava?

Să sperăm că la 3 noiembrie (returul) calificările a trei echipe, care acum se conturează, vor deveni realități.

STEUA A OBTINUT LA BARCELONA UN REZULTAT PESTE AȘTEPTĂ

(După relatarea radiofonică).

Echipa **Steaua** a reușit așară, la **Barcelona**, un excelent rezultat în primul meci din turul secund al „Cupei Cupelor”. Întâlnind cunoscuta echipă **C. F. Barcelona**, bucureștenii au câștigat cu 1-0, rezultat care le asigură cele mai mari șanse de calificare în cel de-al treilea tur. În acest meci, inițiativa a aparținut aproape tot timpul echipei **C. F. Bar-**

După pauză, jocul este dar inițiativa aparține tot **Barcelona**. În min. 32, **Mari** cu capul peste bară iar o două minute **Negrea** are o b salatoare, respingând mi fața porții goale. Este ap lui **Haidu** să intervină sa piciorul lui **Alfonseda**. St un periculos contraatac în cind, la o pătrundere a lui

DINCOLO DE SIMPLA EXPLICAȚIE A UNEI ÎNFRÎNGERI

Așadar, **Feyenoord** a câștigat, la **București**, prima manșă a dublei partide cu campioana țării noastre, **Dinamo**. O victorie clară, realizată simplu, fără drept de apel, la capătul unui joc pe care — cu excepția primului sfert de oră a meciului — oaspeții l-au controlat cu autoritate și fără emoții.

Încercând totuși o explicație a rezultatului cu care s-a încheiat această întâlnire și care în mod practic a asigurat calificarea, după numai 90 de minute, a formației olandeze, va trebui să avem în vedere înainte de orice, meritele învingătorului. **Feyenoord**, așa cum am văzut-o evoluând pe stadionul „23 August”, reprezintă un „unsprezece” perfect echilibrat, cu jucători bine dotați fizic și cu o pregătire tehnico-tactică care pe alocuri se apropie de granițele perfecțiunii. Echipa antrenată de austriacul **Happel** își organizează cu multă scrupulozitate acțiunile de atac ca și cele defensive, se repliază cu multă ușurință în funcție de cerințele jocului și aplică cu o dexteritate spectaculoasă diferite variante de așezare în teren și formule de organizare a apărării. Așa de pildă, oaspeții au început partida, aglomerând zona din fața porții lui **Treytel** — ca măsură de prudență — au marșat progresiv numărul jucătorilor din treimea mediană a spațiului de joc — zona de construcție a acțiunilor — și au sporit, începând chiar de la mijlocul primei reprize, forța ofensivă pe direcția porții lui **Andrei**, sesizând bine scăderea treptată a potențialului dinamovist ca și slăbiciunile și, uneori, nepunțile apărării imediate.

În aceste condiții, oaspeții au trecut, fără dificultate de la situația specifică a jocului în deplasare — cu accent pe apărare și acțiuni pe contraatac — la aceea caracteristică unei evoluții pe teren propriu: cu atacuri poziționale și dominare teritorială insistență, care în finalul partidei s-a transformat într-o veritabilă demonstrație de fotbal.

Semnificativ în această privință nu se pare și raportul acțiunilor ofensive organizate, favorabil echipei

olandeze (60—50) ca și cel al loviturilor la poartă (18—15). Ca să nu mai vorbim de forța și precizia acestor lovituri, care i-au asigurat acesteia o victorie categorică, la un scor ce indică indiscutabil, clasa ridicată a deținătorii titlului de campioană intercontinentală. Formație care și-a onorat, la **București**, cartea de vizită și poziția fruntașă pe care o deține în arena fotbalului mondial.

De cealaltă parte, **Dinamo**. Evoluția ei s-a situat, după părerea noastră, la nivelul celor mai modeste comportări din cadrul competițiilor internaționale europene la care a luat parte în ultimii ani. Echipa lui **Nicușor** a jucat bine, numai primele 20 de minute ale partidei, când a avut de altfel și câteva ocazii extrem de favorabile de a înscrie. O dată însă consumată perioada de asalt a debutului, entuziasmul și forța de acțiune a dinamoviștilor s-au diluat încet, încet, nesiguranta intervențiilor s-a accentuat, slăbiciunile fizice și morale ale formației au căpătat asemenea dimensiuni încât au făcut-o să dispară, la un moment dat din joc, și să asiste aproape paralizată la finisul spectaculos al adversarilor.

Insuccesele manifestate de **Dinamo** în întâlnirea cu **Feyenoord** nu reprezintă totuși, considerăm noi, o situație accidentală, întâmplătoare. Ele au un caracter cronic și, dacă avem în vedere faptul că **Dinamo** cuprinde în rândurile sale o parte din jucătorii de bază ai lotului național, simțim nevoiți să recunoaștem cu tristețe, că toate aceste slăbiciuni evidențiate în comportarea echipei noastre campioane, aparțin și se răsfring, de fapt asupra fotbalului nostru, în ansamblul său.

Și când spunem acest lucru avem în vedere, în primul rând, nivelul scăzut al tehnicii de joc, care favorizează frecvența nepermis de mare a paselor și preluărilor greșite în situații foarte simple; apoi insuficiența capacității de efort care nu permite un angajament fizico-tactic corespunzător susținerii unui ritm de acțiune alert și eficace; șablonismul construcției fazelor de atac la mijlocul terenului și diri-

jarea stereotipă a intențiilor ofensive spre poarta adversă; circulația redusă a jucătorilor în teren, care împiedică demarcarea cu oportunitate și realizarea sprijinului reciproc. În sfârșit, finalitatea scăzută a acțiunilor de atac, consecință nemijlocită a lipsei de hotărâre, curaj și precizie în executarea loviturilor la poartă.

În această situație, proprie în prezent fotbalului nostru, **Dinamo** nu putea să treacă, decât întâmplător, de un adversar din elita soccerului mondial.

Au fost foarte mulți aceia care au mizat desigur în partida de ieri cu **Feyenoord**, pe „complexul U.T.A.” sau pe exemplul formației arădene din toamna anului 1970. Toți aceștia și împreună cu ei probabil și jucătorii dinamoviști, au neglijat însă faptul că nu factorul moral, sau în cel mai bun caz nu acesta singur, este determinant în realizarea performanței înalte. Ci pregătirea fotbalistică complexă, de calitate, cu accent pe condiția fizică și tehnică superioară.

Privită sub acest raport, partida dintre **Dinamo** și campioana Olandei ar putea constitui — dincolo de rezultatul nesatisfăcător din teren — o invitație la o apreciere mai realistă a stadiului real de dezvoltare a fotbalului nostru, și a unor măsuri de continuu și profundizime, care sperăm că nu vor întârzia să se facă simțite în viitor.

Mihail IONESCU

FILMUL MECIULUI

Dinamoviștii au lovitura de începere, dar sînt imediat deposezați de mingea și tunarul **Boskamp** îl încearcă vigilența lui **Andrei** cu un sut puternic de la 30 m. Un minut mai târziu, este rîndul lui **Dumitrache** să suteze pe spațiul porții lui **Treytel**. În min. 4, **Fl. Dumitrache** bine deschis în adîncime de **Dinu**, reia din vole însă în plasa laterală. Mîngea centrată de **Lucescu** în min. 6 este ușor deviată de **Treytel** și **Dumitrache** ratează cu capul din apropiere. În min. 11, este rîndul lui **R. Nunweiler** să cîntărească de pe partea stîngă. Mîngea depășește întreaga apărare olandeză. **Lucescu** este pe punctul de a deschide scorul dar sutează slab în brațele portarului. Consemnăm (min. 13) un sut-bombă expediat din afara careului de **Sălceanu**, mîngea întîlnind încheietura barelor.

Treptat, atacurile dinamoviștilor scad în intensitate și oaspeții se găsesc mai des în ofensivă, devenind

din ce în ce mai periculoși. După un reușit „un-doi” între **Hasil** și **Boskamp** (min. 19) ultimul nu face cunoscute din nou calitățile sale de excelent suteur. În min. 21, **Sălceanu** este faultat la mîrginea careului de **Israel** și **Deleanu** execută lovitura liberă în zid. Un sut puternic expediat de la mare distanță de **Hasil** este respins dificil de **Andrei**. Apoi, în min. 34, **Cheran** se remarcă printr-un sut puternic și cu efect, mîngea trecînd razant cu bara transversală. În min. 37, oaspeții deschid scorul: **Hasil** este faultat la 18 m, **van Hanegem** execută scurt la **Wery**, un sut seco sus la colțul lung și **Andrei** nu poate interveni. Al doilea gol cade după numai șase minute la o acțiune inițiată pe partea dreaptă de același **Hasil** (cel mai jaborios dintre toți de pe teren) și finalizată de **Boskamp** care a urmărit mîngea respinsă de **Andrei** la gutul lui **Wery**.

La reluare, cu ascendentul mo-

ral al celor două goluri, **ol** joacă relaxat și chiar în min. mărește avantajul prin fu **Schneider** după o acțiune pe lă a acestuia dar și cu largu curs al lui **Dinu** și **Andrei**. I acest moment, pe teren există, tic, o singură echipă, cea olă care printr-o țesătură exceler pase pe întreaga suprafață a nului anihilează încercările d trundere ale dinamoviștilor. În 31, **Dumitrache** trimite peste rul **Treytel**, mîngea se înd spre gol dar **Israel** respinge culos, din apropierea liniei. Pî sfîrșit, am mai reținut ocazii tate de **Sălceanu** (min. 54), wald (min. 62 și 63), **Schneider** 78), **Doru Popescu** (min. 79), s (min. 83). Ultimul minut al nirlil îl găsește pe fundașul în ofensivă, sutul său cu capul semînd superioritatea **Hasil** pei noord.

Gheorghe NER

DINAMO — FEYENOORD 0—3 (0—2)

AU MARCAT: **Wery** (min. 37), **Boskamp** (min. 43) și **Schneider** (min. 40).
STADIONUL „23 August”; teren bun; timp frumos; spectatori — circa 40.000.
DINAMO: **Andrei** (min. 37: **Constantinescu**) — **Cheran**, **Nunweiler** III, **G. Sandu**, **Deleanu** — **Dinu**, **R. Nunweiler** (min. 62: **Doru Popescu**) — **Lucescu**, **Sălceanu**, **Dumitrache**, **Fl. Dumitrache**.
FEYENOORD: **Treytel** — **Schneider**, **Israel**, **Laseroms**, **Van Duivenbode** — **Hasil**, **Jansen** — **Maiwald** (min. 82: **Schoenmaker**), **Boskamp**, **Van Hanegem**, **Wery**.
A arbitrat corect **DOGAN BABACAN**, ajutat la linie de **K. Turan** și **M. Barim** (toți din Turcia).

CINCI MINUTE DUPĂ JOC

MIRCEA DAVID: „**Feyenoord** a demonstrat în fața noastră că este o echipă mare, dar nu pentru că are jucători cu mare renume internațional, ci pentru că toți luptă cu disperare pentru victorie (de pildă, cu caracterul nostru latin, cred că dacă eram în locul lui **Israel** nu depuneam atîta efort pentru înălbirea golului atunci cînd **Treytel** părușea poarta și **Dumitrache** era gata să înscrie; scorul era atunci 3-0). Cu această satisfacție plec de la meci; în satisfacția a fost **Dinamo** care a jucat excelent vreo 20 de minute, dar a demonstrat că îi lipsește acul, ceva pe care l-au avut în plus olandezii”.

ERNST HAPPEL, antrenorul formației olandeze: „Între **Feyenoord** și **Dinamo** a fost diferență de clasă. Mă refer la tehnică și în al doilea rînd la jocul pozițional. Am fost întrebare dacă **Dinamo** a dat o replică mai slabă decît **U.T.A.** Foarte greu de răspuns. Anul trecut noi eram campioni al lumii și am deosebit formă din **Aracl**, ceea ce am plătit foarte scump. Pot spune că acum, **Dinamo** a plătit ea pentru **U.T.A.** Dintre bucureșteni, îi reîncare în mod special pe **Lucescu** care ne-a făcut foarte multe „greutăți”.

DOGAN BABACAN, arbitru al partidei: „Meci în general frumos, bun din punct de vedere tehnic, foarte sportiv și foar-

te curat. În primele 20 de minute am văzut o echipă mare și numele ei este **Dinamo**. Probabil că ratările, inclusiv bara, au influențat starea psihică a jucătorilor români. Diferența de trei goluri este exagerată. Cu alt portar, scorul era mult mai strîns”.

I. GROENEWEG, conducătorul delegației olandeze: „Am venit cu gîndul să primim cel mai puțin goluri. Niciodată n-am crezut că vom pleca de aici cu trei goluri la activ. Dar așa este fotbalul: atunci cînd pornești cu gîndul să te aperi marchezi și... invers. Sînt foarte mulțumit de rezultat și de faptul că s-a jucat sportiv. Dintre jucători mi-au plăcut **Israel**, **van Hanegem**, **Schneider**, **Dinu**, **Dumitrache**, **Dumitrache**”.

NUNWEILER III: „Am jucat bine la început, apoi... A fost unul dintre cele mai slabe jocuri ale lui **Dinamo** de cînd joc la această echipă”.

D. NICUȘOR, antrenorul lui **Dinamo**: „Faptul că am ratat două goluri în primele 15 minute, ne-a tăiat tot elanul, a făcut ca echipa să cadă din punct de vedere psihic. În plus, golurile au venit foarte ușor în poarta noastră, ceea ce ne-a demoralizat complet”.

DUMITRIU II: „Dacă se realiza acel 3-0 pentru noi de care am fost atît de aproape, altfel se scria istoria. Dar am ratat. La 3-0 pentru olandezi, nu sînt scuze”.

Atacul dinamovist purtat de Sălceanu va rămîne și de data aceasta fără rezultat.

Foto: S. BAN

TURUL URMĂTOR AL CUPELOR EUROPENE

ul gol al Rapidului. Portarul polonez atinge balonul șutat de Ene, dar nu-l poate reține Foto: S. BRAȘOVEANU

RAPID ȘI-A ASIGURAT UN AVANTAJ SUBSTANȚIAL

RAPID BUCUREȘTI — LEGIA VARȘOVIA 4-0 (3-0)

AU MARCAT: D. Ene (min. 21 și 23) și Neagu (min. 36 și 72).
STADION „23 August”: timp rece; teren bun; spectatori aproximativ 5.000.
RAPID: Răducanu — Pop, Boc, Lupescu, Codrea — Dinu, Dumitru — Căstureanu, D. Ene, Neagu, Angelescu (min. 36: Codreanu).
LEGIA: Tomaszewski (min. 30: Mowlik) — Stachurski, Blaut II, Zygmund, Kraszkowski — Blaut I, Deyna — Cypka, Korzeniewski, Brychczy, Gadocha.
A arbitrat JOSEF KRNAVEC (Cehoslovacia), asistat la țară de Gh. Limona și C. Costică.

Echipa Rapid a surprins iarăși paradoxul comportării sale: strată și tenace în primul tur competiției europene în careicipă, mediocră în campionat, nou superioară în înfruntul meciului al doilea tur al Cupei U.E.F.A. de vorbind, ceea ce ne speeuit de tare înaintea partidei Legia, nu a fost valoarea înecă a adversarei, ci în primul eșecul, scorul și maniera de a Rapidului în fața Universității Craiova din ultima etapă de pionat, conjugate și cu presuul ascendent moral al unei ece care zdrobise o formație românească cu doi ani în urmă, în întrecere oficială. Dar Legia mai este Legia de atunci și i Rapid nu a fost o U.T.A., ea a 1969. Din toată confruntarea marți, comportarea parteneres-a cristalizat pe scara valorila o distanță chiar mai mare it cea născută de bucureșteni, lectindu-se ca într-o oglindăfectă în avansul de patru gol cu care Rapid a sfârșit cele de minute ale jocului.

atmosfera dinaintea partidei era sionată, un nor de griji și etii coborise peste capul jucăilor, și cei de la Legia și de la Rapid, erau palizi și fndați până la crăpătură. Bazil Man patrula pe culoare, ar fi dat regat pentru un petec de hîrce formația echipei Legia și d i-am procurat „114-le polonezocos un suspin de ușurare, penca lipsa de acolo extremaeaptă Smiskiewicz, cel care-l presionase peste măsură în ultele două jocuri din campionapolonez, urmărite la fața loului. Băieții executau sub supraghera lui Nuțescu încălzirea rigoare. Erau și înfricoșați, dar au și responsabili: taciturni, seși, dirzi, însuși Răducanu.

„Trebuie să batem” a șuierat el între dinți, citindu-ne în ochi întrebare nerostită.

UN MECI RECONFORTANT

Meciul în sine a fost estetic și confortant pentru suporterii bucureștenilor. Echipa Rapid a neționat aproape fără excepție nivelului cel mai înalt al fiecărui jucător în parte și al forței lective rezultat din suma celor isprezece contribuții individuale. acă luăm ca punct de reper mportarea excelentă din meciul i A.C. Napoli la București, deonstranția din compania Legiei a ost o copie aproape fidelă a contutării amintite. Același elan, aceeași ambiție, la fel, o superio-

ritate clară fizică, tactică și tehnică. Echipa s-a apărut calm, a respins lucid ofensiva adversarei, a construit ingenios la mijlocul terenului pentru a ataca energie și cu suficientă fantezie. Iar sporul de eficacitate a venit din slăbiciunile partenerii, cu o apărare naivă ce efectua un marcaj aproximativ și strunită fiind până la 3-0, de un portar romantic. Aplombul general, clasa înaltă a mijlocașilor (unde Dinu a fost egal cu excelentul Dumitru, fără ca acesta să fi egalat totuși strălucirea din meciul cu A.C. Napoli), abilitatea tandemului de înaintași centrali (Daniel Ene în formă deosebită, Neagu cu toate defectele dar și cu toate calitățile sale), au fost armele hotărâtoare ale Rapidului. Scorul meciului putea fi chiar mai șocant, dacă nu existau câteva ratări ale lui Neagu și una rarisimă a lui Codreanu.

Legia Varșovia a constituit, orice s-ar spune, o decepție. Echipa se apără defectuos, ignorează rolul unui „libero” autentic în condițiile meciului din deplasare, surprinzător, nu a etalat nici știința manevrelor la mijlocul terenului, calitate constatată cu precădere de vizionările lui Bazil Marian în Polonia.

Pe un fond fotbalistic destul de palid au frapat doar evoluțiile lui Deyna și Gadocha, ultimul o extremă de mare inventivitate și rafinament, un jucător de clasă certă, căruia antrenorul secund I. Ordon îi reproșează totuși o slabă racordare la jocul colectiv. În orice caz, zvîcnirile ofensive ale internaționalului polonez au alarmat mai mereu zona noastră de apărare, încercându-l de câteva ori serios și pe Răducanu. Oaspeții nu se așteptau la o surclasare atât de netă (avea să ne mărturisască după meci și antrenorul principal, Tadeusz Chruscinski), mizau, desigur, pe un scor cu reflectare favorabilă pentru partida retur, dar ei și-au prelungit, se pare și pe gazonul de pe „23 August” carentele cronice din campionat unde ocupă locul 5. Adică, o forță fizică precară, una morală de aceeași dimensiuni din moment ce în două etape au suferit eșecuri în ultimele trei minute de joc, iar aici, la București, au afișat degringoladă maximă în numai două minute, cînd au primit trei goluri, imposibil de remontat ulterior. Nemaivorbind și de dereglarea spiritului de sportivitate la un moment dat, al lui Korzeniewski care și-a lăsat echipa în zece oameni timp de 21 de minute, ră-

nind printr-un gest de indubitabilă desconsiderare, orgoliul unui conducător de joc.

RAPID ESTE CALIFICATĂ ÎN TURUL III?

Există toate premisele pentru a transforma întrebarea într-o afirmație. Avantajul de patru goluri este substanțial, puterea Rapidului s-a dovedit încă o dată învinșitoare, replica adversarei nu a impresionat. Însăși Legia (după meci), prin glasul antrenorului ei, nu a anunțat o revanșă la Varșovia, capabilă să scoată pe giuleșteni din competiție. Va fi probabil un meci de apărare. Apărîndu-se în spațiul de joc, Rapid își va apăra avantajul de pe tabela de marcaj și, concomitent, visul frumos de a merge în turul III al Cupei U.E.F.A.

Chiar dacă în cvartetul de înaintași al Legiei vor apărea accidentații de marți, titularii Smiskiewicz și Nowak, chiar dacă linia de fundași rapidiștii a oferit în primul sfert de oră la București, o bresă care s-a numit Boc, reparată apoi „din mers” într-un mod perfect. Și chiar dacă fundașul central Blaut II, în drum spre cabine, răspundea galeriei rapidiste care-și cînta bucuria pe un ton malițios, ridicînd în sus cinci degete răsfrînte!

Ion CUPEN

U.T.A. A LUAT O SERIOASĂ OPȚIUNE LA WALBRZYCH

ZAGLEBIE WALBRZYCH — U.T.A. 1-1 (1-0)

AU MARCAT: Kwiatkowski (min. 16) și Brożowski (min. 45).
STADION: „1.000 de ani”; timp frumos; teren puțin alunecos; spectatori 15.000.
ZAGLEBIE: Szeja — Pietraszewski, Pazdziór, Satykowski, Cieszkiewicz, Gluch, Galas, Stachula, Nowak (min. 68: Pavlovski), Odszczył, Kwiatkowski.
U.T.A.: Vidac — Birán, Lereter, Fejoni, Popovici — Domide, Petescu — Brożowski, Sima, Kun II, Both.
ARBITRU: K. Kruashvili, asistat la linie de A. Ivanov și A. Tabakov (oști din U.R.S.S.).

WALBRZYCH, 20 (prin telefon de la trimisul nostru special). Erau bucuroși fotbalistii arădeni atunci cînd au părăsit stadionul „1.000 de ani”, sub aclamațiile entuziaste ale unui grup de aproximativ 300 de turiști români veniți după echipă, și sub privirile celor 15.000 de spectatori locali, decepționați. Au reușit un draw, la care poate nu mai sperau, dar pe care totuși l-au obținut nerenuțind la luptă și egalînd un gol căzuș prea devreme cu altul înscris prea tirziu pentru ca adversarul să mai aibă timp să mai reacționeze. Dacă jocul, ca factură, prestat de jucătorii noștri nu l-a satisfăcut în primul rînd pe el, în schimb acest 1-1 reușit în deplasare ne face să privim cu optimism partida retur. Ea nevoile acest gol marcat în deplasare poate valoarea cit două.

La sfîrșitul meciului, Lereter, căpitanul echipei, îmi mărturisea cu vădită nemulțumire că U.T.A. n-a jucat nici 70 la sută din ceea ce știe și poate. Și adevărul acesta este, U.T.A. nu s-a ridicat astăzi la valoarea sa cunoscută, nu și-a făcut jocul său obișnuit și s-a lăsat incom-

dată de un adversar ale cărui prime calități au fost elanul, angajamentul fizic, rapiditatea și, în al doilea rînd, o așezare în teren oarecum curioasă, în orice caz neînfrîntă la vreuna din echipele noastre sau din alte părți (apărare în 7, atac în 7 dintr-un dispozitiv care, cifric, arată astfel: 1-3-1-3-3). Or, forma generală manifestată de arădeni l-a împiedicat să contracareze calitățile principale cunoscute ale acestei echipe și, din acest motiv, el s-a aflat în dificultate la un moment dat. După părerea mea, punctul nevralgic permanent l-a constituit linia de mijloc care n-a reușit să stabilească un echilibru în formație, să acopere la timp linia de fundași sau să susțină eficient atacul. Aici, la mijlocul terenului, s-a jucat lent, imprecis, neînspirat și de aceasta a profitat adversarul care — cît l-a ținut pregătirea fizică — a acoperit bine terenul, a respins toate atacurile sau a interceptat multe mingi. E drept că echipa poloneză l-a surprins pe arădeni prin angajament fizic. (Cum nu făcuse la meciul de campionat urmărit de antrenorul secund Ion

Ionescu). Dar Zagłębie nu-l o echipă de talia lui Gornik și poate fi în trecut chiar pe teren propriu; dar altfel, ea constituie una dintre curiozitățile campionatului polonez: ea deplasare joacă mai bine decît acasă (atenție deci la meciul de la Arad!). Dar, cum spuneam, și cum ne remarcă după joc antrenorul Nicolae Dumitrescu, pe lângă faptul că lupta pentru stăpînirea mijlocului terenului s-a încheiat în favoarea gazdelor s-au și comis erori în apărare (chiar la golul primit), și în atac, unde s-au ratat câteva situații bune.

Cu acest rezultat însă, U.T.A. păstrează prima șansă de calificare. „La Arad vom câștiga cu 1-2 goluri diferență” îmi spuneau, la cabină, Lereter și Domide. De fapt aceasta și este diferența dintre echipe între-văzută chiar și în meciul de astăzi. Ceea ce a decis rezultatul a fost, pe de o parte, experiența mai mare a arădenilor, iar pe de altă, pregătirea fizică. Zagłębie „s-a stins” în final, tocmai cînd U.T.A. forța jocul și rezultatul. Pe care l-a și obținut și pe care arbitrul sovietic K. Kruashvili l-a apreciat ca just.

Din echipa U.T.A. cel mai bun jucător a fost Pojoni — sobru, atent, oportun, precis. În ordine am reținut pe Lereter, Vidac, Kun II, Domide, și Brożowski. Mai slabi Popovici (re-priza I) și Both (care însă a jucat accidentat). De la Zagłębie: portarul Szeja, Stachula, Odszczył, Kwiatkowski, Pazdziór. U.T.A. părăsește Walbrzychul joi cu autocarul, cu destinația Praga, de unde-și continuă drumul cu avionul vineri, după-amiază, spre București.

Petre GAȚU

Carnet

DE-ALE FOTBALULUI...

de EUGEN BARBU

Și ce bine începuse săptămîna aceasta... Rapidulețul marca gol după gol Legiei-Varșovia și or fi putut, fără să ne așteptăm și aproape fără să dorim, ca recordul de 8-0 administrat cîndva U.T.A.-ei să fie egalat, dacă nu cumva întrecut...

Și iată, pe aceeași scenă, 24 de ore mai tîrziu meciul Dinamo — Feyenoord, ce decepție, ce trezire la realitate! Bucureștenii arătasera vineri în meciul cu Universitatea-Cluj o voință exemplară, reușind să se redreseze după ce fuseseră conduși cu 2-0 pe teren propriu. De fapt noi, cu toții, trebuia să vedem în acest scor de la începutul reprizei a doua ceea ce ieri a fost confirmat: slăbiciunea totală a echipei Dinamo, aflată într-un declin vădit. Și iată-ne în această miercuri neașteptată, plină de durere, cînd constatăm că unul dintre cele mai bune teamuri pe care le avem se lasă ridiculizat în inima Bucureștilor de către olandezii aceștia solizi, cam brutali, dar hotărîți superiori mai ales prin condiția fizică ireproșabilă, care mă făcea să mă întreb dacă nu cumva partida are loc la Rotterdam, într-altul păreau de epuizați dinamoviștii abia sosiți de la Predeal după o scurtă vacanță menită să-i repună în formă...

Meciul a fost văzut de toată lumea, s-a filozofat destul pe margine: atît putem, dar nimeni nu spune de ce putem numai atît? Putem numai atît pentru că la club se stă mult în cantonament, dar nu se face ceea ce fac alții; nu se aleargă, nu se învață lucruri elementare. L-am privit cu o înfrîntă tristețe pe Dumitrache, acest ilustru anonim al terenurilor noastre. O lălmie stoarsă, un fel de pensionar tînr, fără voință, ascunzîndu-se de balon, iată ce a mai rămas din faimosul nouar al lui Dinamo pe care cluburi mori ofereau sume incredibile abia în urmă cu doi ani...

Restul? Andrei după un meci senzațional în Cehoslovacia a luat trei goluri parabile din care al treilea mi-a amintit de vechea lui soartă de rezervă eternă a altora. Cheran, la fel de inimos și de neavenit, cum Nunweiler cel mare mi s-a părut ostent și inert. Singurii ambițioși: Dinu și Deleanu, dar cu atîta nu s-a putut face mai nimic. Lucescu, și el descumpănit, a încetat să mai lupte la începutul reprizei a doua cînd oaspeții au înscris al treilea gol. Ciudat este că în afara unei bare, Sălceanu a mai ratat de la 9 metri o ocazie unică, ca și Dumitrache care a tras neconvins după cel-depășise pe portarul Treytel. Aritmetic ar fi fost 3-3, dar așa e fotbalul...

Și-acum despre victoria categorică a Rapidului.

Ne așteptam ca după înfrîngerea categorică de la Craiova să avem în față o formație debusolată. Ciudat, dar adevărat, am revăzut un Real-Giulești din zilele cele mai bune, adică formația care a eliminat Napoli cu destulă ușurință. Să fie chiar atît de adevărat că în fotbal numai zilele contează, că trebuie și nițel noroc la un car de talent? Polonezii, oricum erau departe de pretențiile noastre, adică ni s-au părut o echipă modestă, destul de fragilă pe care un adversar mai decis ar fi făcut-o l.o. Mă gîndesc cînd spun asta la incredibilele ratări ale lui Neagu care putea să înscrie de cel puțin șase ori! Adăugaj și pe Daniel Ene care a evitat și el de vreo două ori să bată recordul Legiei împotriva arădenilor...

Cu toate astea jocul vîoi, bine orientat al gărarilor ne-a plăcut. Era de fapt vorba de o detasare, de o abordare sprinteră a partidei care a dus la o victorie lejeră.

În fața acestor comportări neașteptate, ce mai putem să spunem noi cei ce urmărim de pe margine echipele românești de fotbal? Cine ar dori să facă pronosticuri în viitor riscă foarte mult pentru că ne putem aștepta la orice din partea reprezentanților noștri. Chiar la o victorie dinamovistă la Rotterdam și încă la scor. Glumesc evident, dar și sper la așa ceva. Iată, de la Walbrzych, pe calea undelor ne vine știrea că U.T.A. a egalat în ultimele cinci minute și că două echipe românești aproape că au pîșit în turul III al competițiilor europene. „Bătrîna Doamnă”, ca mai totdeauna, nu ne-a dat emoții.

S.N.O., MAI APROAPE DE VICTORIE

S. N. Oltenița — Sportul studențesc 1—1 (1—1)

AU MARCAT: Kraus (min. 19) și Nițu (min. 35).

S.N.O.: Grăditeanu — Baltag, Răten I, Dima, Vielu — Cimpeanu, Vasilescu — Nițu (min. 30: Păunescu), Constantin, Eftimescu, Stămanich (min. 55: Raducanu).

SPORTUL STUDENȚESC: Constantin — Jurcă, Mătaoanu, Sirbu, Radulescu (min. 69: C. Ionescu) — Jambaschi, Cuda — Nuțu, Pană (min. 75: Leșanu), Mircea Sandu, Kraus.

A ARBITRAT satisfăcător: Z. Drăghici (Constanța).

Așteptat cu viu interes, derbyul frunțelor primei serii, desigur influențat de o vreme neprietnică (frig, ploaie, vânt în rafale), s-a ridicat — în special în prima repriză — la un nivel calitativ superior, multumind din acest punct de vedere pe cei aproximativ 1500 de fideiți suptori ai echipei locale. S.N.O. se poate declara nedreptățită de rezultat, fiindcă a fost mai aproape de victorie (Răduceanu a înscris în min. 68 în urma unei acțiuni solitare, dar golul a fost anulat de tinerul A. Pilosian pe motiv de ofsaid!) decât studenții bucureșteni, beneficiarii experienței rutinierilor Kraus, Nuțu și Jambaschi, jucători care au știut să depășească cu calm momentele critice inițiate de tinerii și inimosii atacanți ai echipei locale.

Si acum opiniile celor doi antrenori cîndva colegi de echipă la clubul Rapid:

VASILE COPIL (antrenor la S.N. Oltenița): „Dorința elevilor mei de a învinge, de a deschide cil mai repede scorul, i-a făcut să nu-și mai organizeze gîndul jocul la mijlocul terenului și astfel, multe acțiuni au fost irosite. Personal, așteptam mai mult de la liderul clasamentului. Totuși, prin valoarea

unor jucători cu îndelungată experiență competițională, studenții și-au atins scopul, obținînd punctul mult dorit în deplasare. Armele lor de bază: replicherile rapide în apărare și contraatacurile periculoase. Arbitrajul presătat de Z. Drăghici a influențat negativ evoluția ambelor echipe, prin dese fragmentări de joc și ignorarea legii avantajului. A anulat un gol perfect valabil înscris de Răduceanu, gol care ne-ar fi adus satisfacția unei victorii și, totodată, ocuparea primului loc în clasament”.

ION MOTROC (antrenor la Sportul studențesc): „Compartimentul care mi-a dat cea mai mare satisfacție, acționînd ca un ceasornic, a fost cel al mijloacilor în care Cuda și Jambaschi au știut întotdeauna ce trebuia să facă cu mingea. Dacă și jucătorii din linia defensivă și, în special, Rădulescu, ar fi jucat la valoarea lor, cred că nu ne-ar fi scăpat victoria. Despre gazde numai cuvinte frumoase: echipă dificilă, capabilă de mari surprize în acest campionat. Dacă va beneficia și de aportul unui coordonator, jocul în ansamblu s-ar cristaliza și echipa va fi greu de învins”.

Gheorghe NERTEA

CREDINCIOȘI CREZULUI LOR
FOTBALISTIC...

Corvinul — C. S. M. Reșița 0—1 (0—1)

A MARCAT: Szilagy (min. 43).

CORVINUL: Socol — Foca, Stan, Mercea, Popa — Naghi, Mușiu (min. 75: Cîrlea) — Pîciu, Munteanu, Csergő, Ștefănescu (min. 46: Colciulescu).

C.S.M.: Neg — Rednic, Kiss, Katka, Grozăvescu — Pirvan, Atodiresel — Pucșag, Szilagy, Varga (min. 75: Știrioaga), Florea (min. 65: Dumitru).

A ARBITRAT bine Otto Anderco (Satu Mare).

„Mă bucură victoria de astăzi a băieților”, spunea antrenorul REINHARDT la cîteva minute după terminarea meciului de la Hunedoara. „Eu alții mai mult, eu cit ea a fost obținută în deplasare și în fața unei echipe valoroase. Dar dincolo de rezultatul final, favorabil, comportarea echipei nu m-a mulțumit pe deplin decît în repriza întâi; în a doua parte, însă, potențialul ofensiv a mai scăzut, invitîndu-se, în felul acesta, adversarii să iasă în atac. Am învins pentru că am avut o orientare tactică superioară”.

Alături, în vestiarul gaz-

delor, antrenorul STEPAN EUTIN se face ecoul nemulțumirii hunedorenilor: „Nu mă intristează atât rezultatul meciului (victoria C.S.M.-ului este meritată, resitenții au un plus de maturitate și s-au mai buni tehnicieni), dar e păcat că unele decizii eronate ale arbitrilor Anderco au înveninat spiritele pe teren și la tribune, au avut un efect psihologic nefavorabil asupra elevilor mei și, poate, au influențat chiar rezultatul final”.

N-a fost nevoie de nici 20 de minute ca C.S.M.-ul să se „simtă ca la ea acasă” (fapt la care a contribuit din plin și excelența

sa galerie), să impună un joc în forță, dublat de execuții tehnice pline de rafinament și de o mare mobilitate.

Cînd „evantaiul” oaspeților se desfășura și se strîngea sistematic, hunedorenil, intrați în panică și complet debusolați, deveneau frunze de toamnă risipite de vîntul disperării, strivite de tăvălugul reșițean și la dus și la întors...

Hunedorenil n-au știut să profite de „hibernarea” atacului C.S.M.-ului din primele minute ale jocului. Apoi, făcîndu-se ad-versari, s-au zbatut cu disperare „între corzi” timp de aproape 30 de minute. Cînd, în sfîrșit, s-au demeticit și și-au adus aminte că ei sînt de fapt gazdele, era prea tîrziu. Szilagy înscrisese deja punctul victoriei C.S.M.-ului (min. 43).

Dezmortirea atacului hunedorean n-a dus la schimbarea raportului de forțe în favoarea Corvinului, cu toate că instinctul de conservare (a rezultatului) i-a determinat pe resitenți să joace mai prudent în ultima repriză. Ei au rămas, totuși, pînă la capăt, credincioși jocului ofensiv — crezul lor fotbalistic, adoptat odată cu instalarea la conducerea echipei a noului antrenor, ex-ardecanul Reinhardt.

N. MODREANU
correspondent

AU PASAT LANTERNA...

Olimpia Oradea — Politehnica Timișoara 2—1 (1—1)

AU MARCAT: Bacoș (min. 16 din lovitură de la 11 m), Steiner (min. 59); Dima (min. 35).

OLIMPIA: Kuruç — Medvez, E. Naghi, Gal, Ullei — Steiner, Iacob — Harsani, Bacoș, Benzik (min. 59: Vekerd), Hădărean.

POLITEHNICA: Filip — Rotaru, Mafa, Mehedini, Maler — Arnăut, Petrovici (min. 72: Copăceanu) — Dima, Gherga, Bojau, Bungău.

A ARBITRAT bine Carol Szilagy (Baia Mare).

Cel aproximativ 2500 de spectatori care au populat tribunele stadionului Tineretului din Oradea, au plecat — în cele din urmă — multumii, deoarece echipa lor favorită a realizat o victorie deosebit de prețioasă dacă ne gîndim la poziția precară din clasament a Olimpiei.

Partida a fost de un nivel tehnic bun, mai ales în prima repriză cînd gazdele au forțat cu insistență victoria. Primul gol se datorează unui hent comis în careu de Mehedini, sancționat prompt de arbitru, lovitura de la 11 m fiind transformată de Bacoș. În min. 16 și 34 Olimpia a avut goluri aproape sigure în bocalul lui Hădărean, dar acesta de fiecare dată a sutat în bară. Politehnica a egalat în min. 35 la o fază excelent realizată de Bungău care a centrat lui Dima și acesta, cu capul, a înscris.

Repriza secundă a fost mai echilibrată și golul victoriei s-a înscris în min. 59, cînd fundasul Ullei a deschis splendid pe Steiner. Complet demeritat, acesta a trimis balonul în plasă.

LADISLAU ZILAH (antrenorul Olimpiei): „Nu-m-am gîndit decît la victorie. Situația noastră ne-a obligat să luptăm pentru realizarea ei; de altfel o consider meritată. În primele 35 de minute elevii mei au jucat foarte bine, dar au ratat din situații clare. Politehnica a demonstrat din nou că este o echipă matură, lucru ilustrat mai ales în ultimele 20 de minute ale partidiei”.

TOMA JURCĂ (antrenorul Politehnicii): „Echipa mea a jucat slab, rezultatul este echitabil. Orîndeni au muncit mult și și-au creat mai multe ocazii, ceea ce, de fapt, s-a concretizat și pe tabela de marcat. Nu încerc o scuză, dar echipa mea a jucat fără trei titulari: Surdan și Brîndescu sînt accidentați, iar Kun I, plecat fără adresă, fapt pentru care seculă a hotărît să fie suspendat pe doi ani. Cu cei trei în formație poate alta ar fi fost situația. Apreciez calitatea arbitrajului și sportivitatea în care s-a desfășurat jocul”.

VASILE SERE

SERIA A 1-a

C.F.R. Timișoara — Electroputere Craiova 3—0 (1—0), Olimpia Satu Mare — Gaz metan Mediaș 1—1 (1—1), C.S.M. Sibiu — Metalurgistul Cugir 3—1 (1—0), Minerul Baia Mare — Minerul Anina 4—0 (3—0), Corvinul Hunedoara — C.S.M. Reșița 0—1 (0—1), C.F.R. Arad — Gloria Bistrița 4—1 (2—0), Vulturii textila Lugoj — Chimia Făgăraș 4—2 (1—1), Olimpia Oradea — Politehnica Timișoara 2—1 (1—1).

1. C.S.M. Reșița 9 7 2 0 18—3 16
2. MINERUL Baia Mare 9 4 3 2 15—6 11
3. C.F.R. Timișoara 9 4 3 2 12—6 11
4. C.S.M. Sibiu 9 5 0 4 10—14 10
5. POLITEHNICA Timișoara 9 3 3 3 15—11 9
6. CORVINUL Hunedoara 9 4 1 4 12—9 9
7. GLORIA Bistrița 9 4 1 4 11—10 9
8. VULTURII TEXTILA Lugoj 9 3 3 3 9—18 9
9. C.F.R. Arad 9 3 2 4 13—12 8
10. ELECTROPUTERE Craiova 9 3 2 4 9—13 8
11. METALURGISTUL Cugir 9 4 0 5 7—12 8
12. MINERUL Anina 9 4 0 5 9—17 8
13. CHIMIA Făgăraș 9 3 1 5 19—16 7
14. OLIMPIA Satu Mare 9 2 3 4 5—7 7
15. OLIMPIA Oradea 9 3 1 5 11—14 7
16. GAZ METAN Mediaș 9 2 3 4 6—12 7

Chimia Făgăraș — C.F.R. Arad, Gloria Bistrița — C.S.M. Sibiu, Minerul Anina — C.F.R. Timișoara, C.S.M. Reșița — Electroputere Craiova, Gaz metan Mediaș — Olimpia Oradea, Vulturii textila Lugoj — Corvinul Hunedoara, Politehnica Timișoara — Olimpia Satu Mare, Metalurgistul Cugir — Minerul Baia Mare.

SERIA A 1-a

SERIA I

Ceahlăul P. Neamț — C.F.R. Pașcani 2—1 (1—1), S. N. Oltenița — Sportul studențesc Buc 1—1 (1—1), Polana Cîmpina — Metalul București 2—0 (0—0), Dunărea Giurgiu — Politehnica Galați 2—1 (0—0), Progresul Brăila — Știința Bacău 2—0 (1—0), Progresul București — Metalul Tîrgoviște 4—0 (2—0), F.C. Galați — Chimia Rm. Vlcea 1—1 (0—0), Portul Constanța — Metalul Ploiești 3—2 (2—1).

1. SPORTUL STUDENȚESC București 9 5 4 0 18—10 14
2. SANTIERUL NAVAL Oltenița 9 5 3 1 13—9 13
3. PROGRESUL București 9 5 1 3 13—7 11
4. FOTBAL CLUB Galați 9 4 2 3 16—10 10
5. POLITEHNICA Galați 9 3 4 2 12—7 10
6. ȘTIINȚA Bacău 9 4 2 3 11—12 10
7. CHIMIA Rîmnicu Vlcea 9 4 2 3 8—9 10
8. DUNĂREA Giurgiu 9 4 2 3 9—12 10
9. PROGRESUL Brăila 9 4 1 4 10—7 9
10. METALUL Tîrgoviște 9 4 1 4 10—13 9
11. METALUL Ploiești 9 4 0 5 12—13 8
12. METALUL București 9 2 3 4 9—9 7
13. CEHLĂUL Piatra Neamț 9 2 3 4 8—16 7
14. PORTUL Constanța 9 1 4 4 10—14 6
15. C.F.R. Pașcani 9 2 1 6 10—14 5
16. POLANA Cîmpina 9 2 1 6 9—18 5

Știința Bacău — Progresul București, Polana Cîmpina — F.C. Galați, Portul Constanța — Progresul Brăila, Metalul Ploiești — Metalul Tîrgoviște, Chimia Rm. Vlcea — Ceahlăul P. Neamț, Sportul studențesc Buc — Dunărea Giurgiu, Politehnica Galați — S.N. Oltenița, Metalul București — C.F.R. Pașcani.

Kassai depășește ultimul apărător metalurgist și pecetluiește scorul partidei Progresul București—Metalul Tîrgoviște: 4—0.

FOTO: S. BAKCI

POLANA CÎMPINA ÎN LUPTĂ
CU INERȚIA ȘI INDISCIPLINA

Polana Cîmpina este o veche divizionară B. De-a lungul anilor s-a statornicit mai pe toate treptele clasamentului, nereușind niciodată promovarea, neoborînd niciodată, e drept, în becul lui cu două „condamnate” la retrogradare. Au fost vremuri fericite, cînd iluziile localnicilor îndrăzneau să ia altitudinea Diviziei A, dar echipa stopa cu regularitate pe locul doi (1953, 1961—62), au venit și vremuri tulburi, cînd echipa și-a salvat „în extremă” blazonul de rutinată competitoră a diviziei secunde, scăpînd ca prin urechile acului de retrogradare. Fenomenul acesta s-a întîmplat în campionatul trecut... Nici în noua sa ediție, drumul echipei din Cîmpina nu a fost presărat cu trandafiri. În nouă etape, acumulările s-au dovedit frave și periferia clasamentului a îmbrățișat din nou această formație. Este vorba de ceva cronic sau de o inerție pasageră? Ne-am dus la Cîmpina pentru a desluși la fața locului cauzele acestei alunecări fără echivoc pe scara valorică a clasamentului.

I-am găsit pe cîmpineni la un antrenament. Era dimineață, era soare, cochetul stadion zîmbea cu toată fața, jos pe gazon, băieții lucrau dezinvolt și calm sub povața antrenorului lor, Gheorghe Petrescu. Nu putea nici o încordare; nici o tensiune surdă nu răzbătea în atmosfera aceluia antrenament de la mijloc de săptămîna. Semnul încrederei depline în ziua de mîine sau simptomele clasice ale simptomei? Aveam să ne lămurim imediat, chemînd de o parte, pentru o discuție detaliată și onestă, pe acest antrenor cu timpie cărunte. „Să vină și căpitanul echipei”, i-am rugat pe Gică Petrescu. Și acesta l-a chemat, distrebuturi, pe Opanschi, de 13 ani în poartă, în slujba Polanei. Iată ce am aflat:

Cînd a revenit la echipă (a mai condus formația în zilele et de glorie, cînd își disputa cu Știința Craiova seria seriei), antrenorul Petrescu a găsit o formație uzată. „Ca o haină roasă, care necesită recondiționări pentru a mai putea fi purtată”, vorba lui. Recondiționarea, socotită obligatorie, s-a numit atunci transplantul jucătorilor Chiru, Fanteșiuon, Marin și Zubeu, cu care antrenorul mai lucrase, cu bune rezultate, la Metalul București. Dar efectul a fost contrar celui scontat. N-a fost vorba de o revitalizare, „achizițiile” decepționînd în primul rînd pe echidul lor dascăl, așa că s-a renunțat la „serviciile” lor, deși locul avea o subțirime numerică și valorică îngrijorătoare. Concomitent se căutau înlocuitori în propria ogradă, cu toate că performanțele formației de juniori nu recomanda promovări masive (un singur junior Ghiorcău, îmbrăcînd tricoul echipei „mari”). Tehnicieni clubului și-au mai rotit ochii prin împrejurimi au convocat cîteva băieți tineri din campionatul regional, dar după cîteva antrenamente, aceștia ocoleau sistematic poarta stadionului. Testele la care erau supuși n-au putut fi niciodată edificatoare; pentru că cei mai vîrstnici din echipă (Postolache, Iordache) practicau cu premeditare un joc dur, de intimidare, „cu bocancul în gură” (Opanschi). Astfel, în disprețul fair play-ului „veteranilor” voiau să reușeau, de altfel să elimine orice concurență. În sfîrșit, alterarea bîntuia viata echipei de la cap spre coadă, din moment

ce conducerea de atunci a secției întreprinse o atmosferă de cînească și intrigă și însuși președintele asociației, Petre Bunea, a ascuns, în preajma unui meci, în mod deliberat, carnetul unui jucător, pentru a-l scoate din formula de echipă preconizată de antrenor.

E drept, aceste tare au fost ghilodinate la începutul noului campionat, dar ele lasă urme, nici o echipă nu se poate transforma peste noapte. În atare condiții, la Polana Cîmpina s-a pornit la răgăsi la drum, demolînd ceea ce era subred (s-a constituit o nouă conducere, cu oameni atașați, binevoitori președintele asociației fiind directorul adjunct al uzinei, fostul fotbalist Costel Petrovici), fortificîndu-se locul prin eliminarea acelor depășiri și promovarea juniorilor Strechilou, Iacob și Bran, întemeind un centru de copii și juniori de a căror pregătire se ocupă foștii jucători Cruceru și Iordache.

Totuși, cauzele slăbului randament al echipei sînt în opinia interlocutorilor noștri: accidentări numeroase, care au scos temporar din circuitul de jocuri, echipele de bază ca Aelenei, Traian Popescu, Bran, Grama, Fătu, Nicolae Ion, Ciucu, o euforie dăunătoare, după perioada pregătitoare în care s-a ținut piept cu succes unor team-uri cu firmă (2—2 cu S. C. Bacău, 3—3 cu Dinamo București, 2—3 în compania Rapidului și 1—1 în fața Petrolului Ploiești); o programare, momentan, defavorabilă, cu patru meciuri din cinci în deplasare și cu al cincilea disputat pe teren neutru în condițiile suspendării terenului propriu în etapa a șasea; arbitraje în general păgubitoare. Gazdele noastre au avut francheta să amintească și o altă cauză, probabil determinantă: rabatul făcut vîșii sportive de Dănilă, Popa și Strechilou, suspendați la vremea cuvenită de club.

Toate aceste defecte — unii sînt socotite trecătoare. În plerul unei recente sedințe, cei mai destoinici fotbaliști ai clubului, Opanschi și Goran au concluzionat așa: „Avem cel mai valoros lot din ultimii 7—8 ani, locul nostru este în prima jumătate a clasamentului și vom ajunge pînă la urmă acolo”.

Ion CUPEN

SE VOR ÎMPLINI DOUĂ DECENII

Despre NUNWEILLER III, căpitanul și decanul de vîrstă al formației campioane s-au scris atîtea pagini de gazetă încît ar putea alcătui, poate, un volum de mii de file. S-au scris aceste pagini nu numai în ziarele și revistele din țara noastră, ci și în multe, foarte multe de peste hotare. Pentru că blondul dinamovist, seful „dinastiei Nunweillerilor” (deși este al treilea dintre cei șapte frați) a jucat pe terenurile din zeci de țări, în zeci de competiții, i-a impresionat prin jocul său sobru și precis pe specialiștii și gazetarii de pretutindeni.

Ce mult este de cînd Nelu Nunweiller, cetățean al... Oborului și deci îndrăgostit de fotbalul din fostul lui cartier a pășit pe poarta stadionului Dinamo! Era prin 1952, cînd meșterul Steinbach, văzînd în el, pește ani, fotbalistul de nădejde care va fi, l-a se-

lecționat dintr-un grup de alți copii și i-a promis că-l va face fotbalist adevărat. Pustiul de atunci l-a ascultat și iată-l omul matur de azi, 19 ani despart cele două momente din viața jucătorului dinamovist cu tricoul nr. 3. De atunci și pînă acum, Nelu Nunweiller a rămas credincios culorilor „alb-roșu” ale clubului din Sos. Ștefan cel Mare.

Au trecut pe lingă el, din 1956, de cînd joacă în prima echipă zeci și zeci de jucători. A jucat în același cu Călinoiu, cu Ene I: a asistat la debutul senzațional al lui Varga, ca și la declinul acestuia; l-a mîngîiat pe creștet pe Dumitrache atunci cînd acesta a călcat pentru prima dată gazonul lui Dinamo, a urmărit anii de muncă ai lui Cheran sau Lucescu, de pe cînd erau juniori. El a rămas neclintit, ca o stîncă, rareori clătînat de furtunile de pe gazon, om de bază la Dinamo. Firește, i-a atras alături de el pe frații săi fotbaliști, dintre care Radu îi calcă pe urme.

În toți acești 19 ani doar două campionate a lipsit Nunweiller III din echipa lui Dinamo: campionatele din 1966—69 și 1969—70 cînd, la solicitările clubului Feribahece Istanbul, a jucat în frumosul oraș de pe malurile Bosforului. Dar atunci cînd contractul s-a încheiat, Nelu Nunweiller nu a întîrziat să se înalțeze la clubul său.

Peste putine luni, căpitanul lui Dinamo va împlini 38 de ani. Va sărbători atunci și 20 de ani de cînd poartă culorile clubului pe meridianele fotbalului.

Consacrăm această pagină unuia din aspectele cele mai pregnant definitorii ale profilului fotbalistului — și sportivului, în general — de tip nou, ATAȘAMENT ȘI FIDELITATE FAȚĂ DE CULORILE UNUI CLUB.

În rîndurile care urmează, schițăm cîteva portrete ale unor fotbaliști fruntași pe care dragostea față de echipa lor îi caracterizează profund, această dragoste manifestîndu-se nu numai prin lupta din toate puterile, pe cîmpul de joc, pentru succesul și buna comportare a formației din care fac parte, ci mai ales (și asupra acestei laturi insistăm) prin FIDELITATEA dovedită de ei față de echipa respectivă, pe care n-au părăsit-o ani de zile, în ciuda unor tentații care poate s-au ivit, în ciuda faptu-

PILDE DE ATAȘAMENT ȘI FIDELITATE FAȚĂ DE CLUB

lui că valoarea lor fotbalistică ar fi fost, eventual, o monedă bună de vehiculat, de pe urma căreia să caute să tragă foloase suplimentare.

Nu sîntem împotriva trecerilor de jucători dintr-o echipă în alta. Există destule situații — și nu mai insistăm asupra lor — intrarea într-o facultate din alt oraș, încorporări, repar-tizări în producție la încheierea stu-

diilor, schimbări de loc de muncă din necesități ale economiei naționale, care justifică suficient unele transferări. Dar ne pronunțăm cu toată hotărîrea împotriva acelor „PASARI CALATOARE”, a jucătorilor care și-au făcut un „principiu de viață” din a se vîntura de la o echipă la alta, care nu sînt cu nimic legați de producție, de instituțiile ale căror culori

sportive le reprezintă și pe care le schimbă cu dezinvoltură, în goana după o viață mai ușoară, după „căpătuială”. O asemenea atitudine nu e în concordanță cu profilul nou al sportivului din țara noastră, al tînărului de azi, crescut și educat în spiritul moralei socialiste. Cazurile de acest gen trebuie sancționate exemplar; ele trebuie curmate alături de cluburi și asociații, cît și de forurile sportive, pentru a nu face prozești, pentru a nu se prelungi ca proaste exemple.

Ne face, de aceea, plăcere să prezentăm în acest grupaj cîteva pilde de urmat, antrenori și jucători de fotbal, adevărați campioni ai atașamentului și fidelității față de club și — implicit — față de locul lor de muncă, de orașul lor.

SFERTUL DE SECOL AL LUI NICOLAE DUMITRESCU...

U.T.A. II va sărbători cînd pe antrenorul său, NICOLAE DUMITRESCU, pentru 25 de ani de neîntreruptă activitate. Mai întîi ca jucător, din 1946, apoi ca tehnician priceput și respectat. Și dacă nimeni nu va încerca să minimalizeze aportul extremului stînga Nicolae Dumitrescu la performanțele echipei, apoi cu atît mai mult trebuie să evidențiem deosebitele contribuții ale antrenorului Nicolae Dumitrescu la activitatea fotbalului de performanță în cadrul clubului U.T.A.

Ce îl caracterizează pe statornicul antrenor al textiliștilor? Mai înainte de orice, o deosebită seriozitate. El își duce cu pasiune meseria, vrea cu toată ardoarea să și-o facă așa cum trebuie. Se-

rioizitatea aceasta și o deosebită modestie în comportare au determinat, în ambianța propice a colectivului din Arad, nașterea unei trainice legături conducere-antrenor, antrenor-suporter. Zilele n-au fost totdeauna senine și calde pentru Nicolae Dumitrescu și pentru echipa lui. Dar tocmai această sinceră și totală legătură, fidelitatea fostului internațional față de colectivul său, au reprezentat o punte de ieșire foarte prețioasă din perioadele grele.

Acum, cînd U.T.A. cunoaște frumoase satisfacții pe planul activității sale interne și internaționale, să relevăm — și nu în ultimul rînd — printre explicațiile lor, munca temeinică și — mai ales — STATORNICA a antrenorului Nicolae Dumitrescu.

DESTINUL ECHIBEI - DESTINUL SĂU

Băcăuanul NICOLAE VĂTAFU este, de fapt, brașovean la origine și a promovat, cu aproape 15 ani în urmă, din formația de juniori a antrenorului VI. Grosaru în prima garnitură a divizionarei A Dinamo, din orașul de la poalele Timpei. În 1958, apoi, urmînd destinul echipei, în cadrul căreia se înscrie de acum și propriul său destin, schimbă Brașovul pe Bacău. Și de atunci a rămas neclintit pînă astăzi pe poziția celui mai ferm apărător — la propriu și la figurat — al culorilor Sport Clubului, pe care nu s-a gîndit niciodată să le părăsească cu adevărat. Nici chiar atunci, în 1964, cînd după absolvirea Institutului pedagogic, posibilitatea și perspectiva unui transfer la Politehnica Iași păreau la un pas de realizare.

Dar această împrejurare nu poate fi apreciată decît, cel mult, ca un simplu moment de rătăcire, o sincopă nesemnificativă în manifestarea sentimentului de fidelitate față de clubul băcăuan. Pentru că Nicolae Vătafu a înțeles la timpul

potrivit să renunțe definitiv la intențiile de plecare și să revină fără rezerve — înainte de a deveni un flu riscipitor — în sinul unui colectiv care l-a crescut și l-a format. Și care, la rîndu-l, recunoscător poate, l-a încredințat, nu mult după aceea, purtătorului tricoului cu nr. 5 — astăzi cel mai vîrstnic jucător al formației — înalta răspundere a căpitanului de echipă.

UN MARE „SUFLETIST” AL GIULEȘTIULUI

Am asistat recent la un antrenament al Rapidului. Acolo umăr la umăr cu generațiile mai tinere, ILIE GREAVU lucra în teren cu aceeași constinciozitate și voință cu care ne-a obișnuit în cei 16 ani de prezență prestigioasă sub culorile alb-vișinii.

Iliață, „fundașul” de cauciuc” cum îl adula spectatorii, este complet neschimbat în atitudine și comportament, este același „mare sufletist” al echipei feroviare, așa cum l-am cunoscut în iarna anului 1956 cînd, după terminarea stagiului de juniorat făcut la C.P.C.S., pașii lui s-au îndreptat spre clubul din Giulești. Îl atrăsese ca un magnet echipa în care au

strălucit Auer, Baratkî, Vintîlă, Sipoș și mai apoi Filote și ceilalți, îl atrăsese marea popularitate a formației.

Dacă îl întrebi acum pe Greavu care au fost marile lui satisfacții în toți acești ani de cînd slujește culorile Rapidului, în afara titlului de campion cucerit de giuleșteni, el îți răspunde modest: „Poate simplul fapt că am la activ 295 de jocuri oficiale în Divizia A în aceeași echipă, poate cele 24 de apariții în întîlnirile internaționale, poate amănunțele că nu am fost niciodată eliminat și suspendat pentru acte de indisciplină, că nu mi-am părăsit echipa atunci cînd am fost ofertat de Steaua, Dinamo sau Universitatea Cluj”.

Simple destăinuri, dar din mîiezul acestora, spuse telegrafic, aflîm adevăratele trăsături de caracter ale lui Iliață. În ele se ascund marile bucurii și, de ce nu, grelele încercări prin care trec, inerent, toți jucătorii de mare performanță.

Da, Greavu a fost o personalitate distinctă a teamei din Giulești, un adevărat coleg de echipă care la succese s-a bucurat ca un copil căruia îi dai o ciocolată, iar la înfrînger, de ce să nu spunem, a suferit, a lăcrimat sincer!

DE TREI ORI FIDEL

Portarul echipei Petrolul, MIHAI IONESCU, a apărut pe prima scenă divizionară a fotbalului nostru destul de tîrziu. La 24 de ani, vîrstă la care de obicei un jucător se apropie de granita maturității sportive. Și acest lucru ar putea fi pus, la prima vedere, pe seama unei afirmări mai dificile a talentului său. A unor împrejurări care nu l-au fa-

vorizat, mai din timp, plasarea pe orbita rezervată valorilor din primul eșalon.

Cel mai aproape de adevăr este însă faptul că Mihai Ionescu a rezistat cu multă demnitate și convingere unor tentații care l-ar fi putut atrage ca pe mulți alții, pe drumul amăgitor al unor avantaje trecătoare. Și a rămas credincios, mai întîi Ploieștiului, orașul său natal, așteptînd cu răbdare și încredere în poarta divizionarei B Prahova, momentul promovării la Petrolul. Apoi a făcut în continuare, timp de mai bine de un deceniu, dovada unui remarcabil atașament față de clubul care i-a oferit posibilitatea și condițiile conșcristării. Și, în sfîrșit, la vîrsta de 35 de ani, Mihai Ionescu a trecut cu succes și cea de-a treia probă a fidelității. Față de fotbal de astă-dată, pe care încă nu l-a părăsit, învingînd concurența mult mai tînerilor săi colegi, Mărelescu și Ploeanu și redevenind același om de bază al echipei ca în anii primei tineretii sportive.

8 ANI DIN 20 !...

DUDU GEORGESCU face parte din ceea ce ne place să numim „noul val”, în fotbalul nostru. Are vîrsta marilor idealuri, 20 de ani, cînd implinirea sportivă începe să se adune la temelie, prefigurînd profilul fotbalistului de mine. Pe acest jucător de la Progresul București îl încadrăm în categoria tinerilor dotați, serioși, perseverenți. Din 1963 sub culorile clubului din strada Dr. Staicovici, desoperit de Gorgorin și sfeluit de Kluge, a urcat treptat scara promovării, fiind titularizat înainte de a pîși peste pragul junioratului. S-a impus repede în echipa sa și în cea națională de juniori, prin calitățile tehnice și fizice incontestabile. N-a pregetat să joace unde a fost nevoie de el, în linia de asalt, ca și în propriul careu, în calitate de fundaș central. A acceptat, fără să crîncească și rolul ingrat al rezervei, dar a revenit întîrziat primii 11, demonstrîndu-și utilitatea. În atîtădinea lui nu s-a infiltrat niciodată spiritul de frondă, fumuri de vedetă, sau acte de indisciplină, caracteristice la alți jucători, de aceeași vîrstă și talent cu el.

Si poate că piatra de încercare pentru capitolul etic al unui jucător de fotbal, a bătut în conștiința lui Dudu Georgescu înaintea acestui campionat, cînd e-

chipa sa retrogradînd, el a preferat să rămînă pe corabie, deși cluburi ca Steaua sau Crișul Oradea îl ofertau la modul cel mai serios.

De ce nu ai plecat la o echipă de Divizia A? l-am interog recent pe Dudu Georgescu.

Iar el, stîngindu-și sudoarea, după antrenament, ne-a privit fără să vrea să înțeleagă întrebarea. Arăpuns antrenorul secund, Liviu Colceriu, în locul său: — N-a plecat, pentru că este atașat culorilor Progresului și pentru că din simțul datoriei și al onoarei, și-a făcut un crez. Dacă toți jucătorii ar fi ca Dudu, Progresul n-ar mai cunoaște naveta tristă dintre Divizia A și B.

TRUP ȘI SUFLET PENTRU „U”

În vara anului 1960, cu înădușă a celor ce-l călăuziseră primii pași în fotbal, la pitici și juniori de la Clujeana REMUS CIMPEANU a trecut la „U”. Cu emoție și... teamă. Teamă că nu va reuși să joace cînd, alături de Petru Emil și Octavian Popescu, de Ivansuc, Suciu, Marcu, Mateianu și Horațiu Moldovan. Iată însă că un accident stupid al fundasului Costin obligă pe antrenori să trimită în locul lui, în teren, pe interul Cimpeanu. O improvizație? Așa a crezut toată lumea. Așa a crezut și el, proaspătul purtător al tricoului studenților clujești. Numai că improvizația s-a dovedit a fi inspirată, și Remus Cimpeanu a jucat nu mai puțin de 11 ani ca fundas, apărînd culorile „alb-negru” în peste 260 de întîlniri oficiale.

Dacă s-a gîndit vreodată, în toți acești ani, să părăsească „șepcele roșii”? I s-au făcut propuneri de transfer. Unele deosebit de tentante: Minerul Baia Mare, cînd promovase în

„A”. Steagul roșu Brașov, Dinamo București. De ce nu le-a acceptat? Pentru că, ne spunea recent, tot ceea ce a reușit să realizeze ca fotbalist se datorează Clujului și a părării orașului în care s-a născut și a crescut, în care a învățat și și-a întemeiat o familie, și care-l respectă, a întoarce spatele echipei care l-a consacrat ca jucător în prima divizie a țării, ar fi însemnat un act de nerecunoștință, o dezertare. Apoi, cu timpul, au plecat dr. Georgescu, Marcu, Petru Emil, Oct. Popescu, Mateianu. A rămas singurul din echipa care a cîștigat în 1965 „Cupa României” și, într-o zi, antrenorul i-a întins banderola căpitanului de echipă care l-a legat pentru totdeauna de „U”. În anul cînd, pe furtunoasele valuri ale campionatului, corabia lui „U” bărea că se va sfîrșita, cînd mulți dintre cei de pe covetă căutau poate modalități de salvare, el singur nu avea nici măcar dreptul să se gîndească s-o părăsească. Era doar căpitanul ei!

Pagină realizată de: Ion CUPEN, Laurențiu DUMITRESCU, Eftimie IONESCU, Mihai IONESCU, Mircea TUDORAN, Stelian TRANDAFIRESCU, Radu URZICEANU.

300 DE MECIURI ÎN CAMPIONAT...

VIDIN APOSTOLOV

...OBIECTIV ATINS DE APOSTOLOV (Bulgaria) ȘI URMĂRIT DE ALBERT (Ungaria)

unei activități competiționale.

Un asemenea eveniment a trăit zilele trecute cunoscutul internațional bulgar Vidin Apostolov. Cu meciul susținut de Trakia la Vrața, fundasul Apostolov a atins 300 jocuri oficiale: 15 sub culorile clubului Lokomotiv (în doi ani) și 285 la Trakia Plovdiv. Apostolov (în vîrstă de 30 de ani) a participat la 13 campionate. Cartea sa de vizită n-ar fi completă dacă n-am adăuga și selecționările în echipele reprezentative ale Bulgariei: de 10 ori a jucat în echipa A, de 4 ori la B, de 2 ori la tineret și 8 ori la juniori. În plus, el a participat la toate jocurile internaționale disputate de clubul său, unele în cadrul cupelor europene. O activitate bogată, deci, pe care o încununază într-un fel evenimentul de la 10 octombrie.

Un alt internațional, de data aceasta maghiar, nu mai puțin cunoscutul Florian Albert, este pe punctul de a-și vedea îndeplinită aceeași do-

rință: 300 meciuri în campionat. Dorință pe care și-a exprimat-o recent, odată cu aceea de a-și încheia cariera la clubul cărui i-a închinat 13 ani din viața sa sportivă, declinand toate ofertele primite din străinătate (frumos exemplu de fidelitate). „Pentru moment, unicul meu țel este de a fi util clubului meu, Ferencváros. Chiar în acest an vreau să susțin al 300-lea joc și să marchez al 250-lea gol. În viitor? Aș fi fericit să particip cu reprezentativa Ungariei la turneul final al Campionatului Europei”.

Dar marele „of” al lui Albert este evoluția fotbalului. Victima unui accident grav într-un joc cu Danemarca, în iunie 1969, el a fost obligat să stea multă vreme departe de teren, să se opereze și să trăiască întreaga dramă a jucătorului care-și amină mereu reintrarea din cauza jocului violent. Impotriva acestuia se ridică Albert: „Fotbalul internațional actual provoacă în mine un sentiment de adîncă amărăciune. După victo-

FLORIAN ALBERT

ria Braziliei în Mexic speram într-o reînnoire a fotbalului frumos, dar m-am înșelat. Dacă aș avea putere, aș lichida fotbalul violent chiar prin măsuri draconice”. Reacție îndreptățită a unui jucător, fin tehnician și de o sportivitate exemplară.

Pentru un fotbalist care se respectă, victoria echipei sale, selecționarea în echipa națională, titlul de cel mai bun al anului sau cel de golgheter al campionatului, prețuirea spectatorilor, reprezintă feluri care-i stimulează activitatea. Dar mai este ceva care-i dorește: să aibă la activ 300 de meciuri în campionat. Este o cifră socotită ca împlinire a

„BOTEZUL DE FOC” AL LUI OLYMPIQUE MARSEILLE

1963/64: Monaco eliminată în turul II (1-2 și 1-3 cu Inter)

1964/65: St. Etienne (2-2 și 1-2 cu Chaux de Fonds turul I)

1965/66: Nantes (2-2 și 0-2 cu Partizan Belgrad turul I)

1966/67: Nantes (1-3 și 1-3 cu Celtic turul I)

1967/68: St. Etienne — Benfica 0-2; 1-0 (turul II)

1968/69: St. Etienne — Celtic 2-0; 0-4 (turul I)

1969/70: St. Etienne — Legia 1-2; 0-1 (turul II)

1970/71: St. Etienne — Cagliari 0-3; 1-0 (turul I)

Greu de crezut, dar limbajul cifrelor este elocvent. În ultimele opt ediții ale C.C.E., nici o echipă franceză n-a depășit turul II al supramei competiții continentale (de fapt singurul

„nume” notabil, în materie de cluburi, rămîne Stade de Reims, de două ori finalistă în C.C.E., rvasi-națională, succedzâ” din 1958).

Anul acesta, Franța este reprezentată în C.C.E. după cum se știe, de Olympique Marseille. Performeră în materie de cupă, trofeu pe care l-a cîștigat de 7 ori (1924, 26, 27, 33, 38, 43, 69), formația din celebrul port mediteranean cîștigă titlul pentru a treia oară (1937, 48, 71). Participarea lui O. M. în C.C.E. este urmărită cu foarte mult interes, acoastă echipă reușind să detronizeze, după un palpitant duel, pe campioana ultimilor 4 ani, St. Etienne.

Interesul observatorului neutru este dublat de optimismul suporterilor francezi, optimism de loc exagerat dacă ținem cont de condițiile și lotul de care dispune acest club. În ultimii ani, elita fotbalului francez (nu punem la socoteală achizițiile de peste hotare) s-a concentrat la cele două mari cluburi rivale: O. M. și St. Etienne.

enne. Se poate afirma că ambiția și... banii lui Marcel Leclerc — președintele lui O. M. — au jucat un rol imens în deciziile titlului de campioană.

Astfel, în ianuarie, el a obținut semnătura lui Gilbert Gress, care devenise în ultimii ani una din vedetele campionatului vest-german. Jucînd la Stuttgart, Gress și-a atras elogiile multor specialiști, cucerind publicul vest-german. De altfel, revista „Miroir Sport” semnala prezența lui Gress la Marseille prin titlul: „Gilbert Gress, un tîgru în motorul lui O. M.”. Numele președintelui Leclerc e strîns legat și de discutata afacere „Carus-Bosquier” — despre care revista „Fotbal” a scris la timpul potrivit. Cert este că O. M. a prezentat la startul noului sezon un „bucet” de jucători de notorie-

tate europeană: portarul George Carnus, internațional A; stoperul Bernard Bosquier int. A (ambii de la St. Etienne); Joseph Bonnel — mijlocas, int. A, Josip Skoblar, int. A jugoslav, golgheterul sezonului recent încheiat, vedeta nr. 1 a echipei; Gilbert Gress int. A; Roger Magnusson, int. A suedez (să nu uităm că O. M. l-a cedat în această vară pe Charlie Loubet, atacant de mare percuție). Acoestia, alături de Novak Tokoto, Zwunka, Kula ș.a. sub conducerea antrenorului Lucien Leduc, pot oricînd reprezenta un „team” de mare echilibru și eficacitate. Și au făcut o primă dovadă a valorii lor, eliminînd, în primul tur reputata formație Gornik Zabrze. Acum, la orizont, un adversar de și mai mare faimă: Ajax Amsterdam.

E. ANDONE

SKOBLAR, golgheterul Europei și al lui Olympique Marseille

Carnet extern

Sub ovățile a peste zece mii de oameni, pe SAN SIRO, stadionul care a văzut cele mai multe dintre reușitele sale, GIACINTO FACCHETTI, căpitanul echipei naționale, italiene, a jucat meciul internațional nr. 60, devenind recordmanul absolut al selecționarilor, după o urmărire pasionantă a unui concurent care a părăsit de mult stadionul, celebrul CALLIGARIS, anul JUVENTUSULUI din anii de dinaintea celui de al doilea război mondial. Onorăm totdeauna reușitele jucătorilor celebri, pentru că ne obligă la aceasta, înainte de orice, performanța în sine. Căldura rîndurilor noastre redevine să fie însă dublă pentru cazul de față. Pentru că Facchetti rămîne nu numai un recordman al selecționarilor ci și al sportivității, al exemplarelor conduite în viață și pe terenul de sport. Poate mai mult decît cupele speciale ce i s-au lîminat, decît festivitățile care s-au organizat, eniar decît emisiunea specială de timbre a poștei italiene, conțînză cîteva scurte dar sugestive părieri, emanînd de la figuri celebre ale fotbalului. „O stringere caldă de mînă pentru acest jucător de mare corectitudine” (Lev Iașin); „Mă bucur de două ori că un fundas care n-a lovit în viața lui intenționat, decît poștul îl putea scuza, atînge această frumoasă performanță” (Eusebio); „Bravo Giacinto! Sint fericit pentru tine, pentru caracterul tău prietenia ce-ți poartă” (Bobby Charlton); „Dacă fotbalul ar avea numai fundayi de corectitudine lui Facchetti, fiecare meci ar fi o reprezentație de gală” (Albert); „În toate meciurile cu Italia trec pe extrema dreaptă: știu că acolo dacă reușesc un dribling, nu voi fi faultat din spate. Acolo joacă gentlemanul Facchetti” (Gealei).

Tocmai pentru această dublare a valorii sportive de una morală, FACCHETTI a devenit, de multă vreme, și căpitanul echipei reprezentative italiene. Și aici el deține un record: în 36 de partide a intrat pe stadion în fruntea monomului „SQUADREI AZZURRA”. În clasamentul căpitanilor echipei naționale italiene, pe locul doi, cu 28 de partide jucate în această calitate, BALONCIERI, pe locul trei, cu 26 de înfrîngeri, DE VECCHI. Iată că, sîmbătă 9 octombrie, SAN SIRO a sărbătorit un multi-recordman în persoana atletului splendid, descoperit de HELENIO HERRERA la APPIANO GENTILE, într-o după amiază, atunci cînd cel ce avea să devină un celebru jucător de fotbal se gîndea mai mult la sprintul în pantofi cu cuie.

Păreră sărbătoritului? Simplă, clară, directă, ea și întreaga lui carieră sportivă de pînă acum: „Doresc ca recordul meu să fie un imbold și pentru alții. Doresc să pot contribui mai departe la frumusețea luptei sportive, în mod loial și sincer. Prietenilor de pe toate stadioanele lumii, prietenilor mei de prelungind, salutul și grațitudinea mea”. În acest imens grup al prietenilor lui FACCHETTI, distingem și mulți jucători de frunte ai țării noastre și spectatorii de la noi, care l-au aplaudat la BUCUREȘTI, cu echipa națională italiană.

Tostao: „FOTBALUL DE AZI

ÎNCEPE SĂ SEMENE CU... BASCHETUL!”

Mai puțin prezent în paginile ziarelor și revistelor decît Pele, colegul său de linie din atacul echipei Braziliei, TOSTAO, unul din făuritorii marii victorii a echipei sud-americane la Mondialul mexican, a răspuns recent unor întrebări ale publicației franceze „Miroir du Football”. Mai întîi, despre jocul echipelor braziliene:

„Cruzeiro, echipa mea, joacă întotdeauna ofensiv. Este, de altfel, o specialitate a noastră, de a etala un fotbal mai deschis decît alte formații. Dar preocupările defensive devin din ce în ce mai importante. Toate echipele încearcă să profite de erorile apărărilor. CÎT PRIVESTE FOTBALUL ÎN GENERAL, EU ÎL ASEMÂN DIN CE ÎN CE MAI MULT CU BASCHETUL; SE ATACĂ ATUNCI CÎND AI BALONUL; CÎND ACESTA ESTE ÎN POSESIA ADVERSARULUI, TE APERI CU ÎNCRINCENARE, ÎN IDEEA CONTRA-ATACULUI, CONSIDERAT CA FIIND O ARMĂ DECISIVĂ. Este o stare de spirit inerentă formulei competiționale”.

În continuare, atacantul lui Cruzeiro face distincție între cei doi antrenori pe care i-a avut echipa Braziliei în 1970:

„Saldanha ne lăsa mai liberi, ne permitea mai multă inițiativă. Eram mai creativi poate și pentru că adversarii erau mai puțin periculoși. Dar am jucat sub conducerea sa amicalele cu Anglia și Peru, unde am fost mai prudenți. În schimb Zagalo este mai riguros, mai rigid și dă multă importanță antrenamentului tactic. El vrea ca sarcinile fiecăruia dintre noi să fie îndeplinite pînă la capăt. De altfel, în Mexic, noi am abordat jocurile campionatului mondial cu destule preocupări defensive. Zagalo ne-a dat directiva și noi am încercat s-o aplicăm, de a fi prudenți și de a acționa mai mult pe contraatac. Dar primele goluri pe care le-am marcat ne-au incitat să revenim la jocul ofensiv. Cea mai bună partidă a fost, după părerea mea, finala. Cea mai dificilă, aceea contra Angliei, un frumos duel tactic”.

Tostao se gîndește și la viitor: „În 1974 forțele vor fi foarte echilibrate. Brazilia, R. F. a Germaniei, Anglia și Italia pot fi candidatele cu cele mai mari șanse la victorie. Echipa noastră va fi, poate, foarte puțin modificată. Dar nu trebuie să uităm că în 1966 toată lumea gîndea că noi vom cîștiga ușor... În 1974 nu va trebui să cădem în aceeași greșală. Nu vom cîștiga în 1974 numai pentru că am fost învingători în 1970. Personal mă simt foarte bine și nu mai am probleme cu ochiul meu rănit. Dar deși doresc să joc la campionatul din 1974, nu mai am intenția să fiu prezent și la cel din 1978. De altfel, în Brazilia nu vor exista probleme privind alegerea înlocuitorilor. De pildă, numai la Cruzeiro, avem pe Dirceu Lopez și Ze Carlos care ar putea fi titulari în orice echipă din lume. Și mai sint jucători ca Lola (Atletico Mineiro), Dica (Santos), Mazinho (Santos), Adaozinho (Corinthians), Lula (Fluminense) care sint deja titulari posibili ai selecționatei. Și probabil că mai uit destui...”.

În încheierea interviului, Tostao sintetizează diferențele dintre fotbalul sud-american și cel european: „Pe plan tehnic, Europa este în mare progres. Dar există o diferență între tehnică și abilitate. Și mi se pare că noi sintem mai abili. Noi improvizăm mai bine, dar poate că sintem mai puțin constanți”.

CORRESPONDENȚĂ SPECIALĂ PENTRU REVISTA „FOTBAL”

VA SUCOMBA ATACUL PRIN ALUNECARE?

Pînă la urmă au decît. Au ecelur atacul prin alunecare, care a produs atîta nenorocire printre atacanți. La începutul noului campionat englez, secretarul ligii, Alan Hardaker, a dat indicații arbitrilor de a nu mît permite acest procedeu defensiv. Dar trebuie să spunem că s-au înregistrat numeroase reacții dintre cele mai diverse iar opinia mea personală este aceea că liga nu era autorizată să procedez la o asemenea măsură.

Mă gîndesc la o dimineață strălucitoare, o dimineață caldă și iadlică, de pe plaja Copacabana din Rio. Era în anul 1969 și mă aflam în compania celui simpatic oficial al federației engleze, Ken Aston, probabil o figură destul de puțin răbătută în Italia după un scandal rămas de pînă în C. M. 1962. Discutam chiar acest subiect, al atacului prin alunecare, care era foarte important în acel moment avînd în vedere că întrecerea supremă urma să se joace în campionatul următor. Naționala engleză sosise la Rio după o victorie la Montevideo împotriva Uruguay-ului, meci aproape distrus de arbitrajul unui brazilian care interpreta orice atac prin alunecare din fuța ca fault.

Aston și colegii săi din comitetul de arbitri de la F.I.F.A. au emis o formulă pentru a clarifica situația. Ei apreciau că acest atac prin alunecare devenea infracțiune numai dacă era făcut în mod periculos și rău intenționat. Criteriul era nu acela dacă apărătorul rămînea sau nu în posesia balonului, ci dacă obținea cîștig de cauză fără a provoca vreun prejudiciu adversarului. Cîteva zile mai tîrziu, un tîndr și entuziast arbitru urugvayan, Barreto, lăsa nesancționate aproape toate atacurile prin alunecare ale apărătorilor englezi fără cea mai mică reacție nici chiar din partea înaintașilor brazilieni.

Unul dintre cei care a reacționat pozitiv la noua dispoziție este puternicului atacant al lui West Ham și al naționalei engleze, Hurst. Autorul celor trei goluri din finala C.M. 1966. Săracul Hurst a suferit enorm în ultimii ani, încasînd un sac de lovituri din partea apărătorilor adversi, încît a fost chiar pe punctul să abandoneze fotbalul. Acum el spune: „Aceste lovituri m-au obsnuit să fiu prevăzător și chiar fricos. Mi-am dat seama că, încercînd să le rezist, voi fi eliminat din luptă. De aceea m-am și retras la marginea terenului. Este însă momentul să revin în prima linie dacă arbitrii vor proceda așa cum li se cere”. De aceeași părere este și Bill Dodgin, tîndrului antrenor al lui Fulham, fost mijlocas al lui Arsenal. Lucru curios însă, nu toti atacanții de vîrf sint încîntați de nouă măsură. Printre ei, John Radford, centru înaintas de mare forță al lui Arsenal. După el, „nu se încearcă altceva decît a proteja pe acei arbitri care nu cunosc jocul. Este milosnea arbitrilor să constate cînd atacul prin alunecare este brutal, în afara regulilor de joc. Acest mod de atacare a adversarului în posesia balonului nu ar trebui să fie totalmente exclud. Dacă se va proceda așa, suporterii vor adormi asistînd la înfrîngeri pileticoase, în care toți nu vor dori altceva decît să rămîna în posesia balonului, ca în Europa”. Este de acord cu el, Derek Dougan, centru înaintas de clasă, experimentat titular al naționalei irlandeze și al lui Wolverhampton, președintele sindicatului jucătorilor profesioniști: „A condamna atacul prin alunecare este o greșală. Măsura ligii engleze așează o greutate insuportabilă asupra jucătorilor din apărare”.

Cum se vede, discuțiile se aprînd în jurul acestui subiect de actualitate din fotbalul englez. S-ar putea ca, eliminînd acest procedeu născut pe stadioanele din insulă, liga engleză să-și fi dat o lîntură puternică al cărei efect să devină imposibil de parat. Să vedem ce va hotărî însă timpul...

— ef. i. —

BRIAN GLANVILLE

LONDRA, octombrie 1971

SKORIC, internaționalul iugoslav, în prezent apărător al buturilor lui EINTRECHT FRANKFURT, ne dă — în imaginea alăturată — un model de faultare a adversarului. El îl îmbrâșcă pe GERD MÜLLER, fiindcă nu mai are altă soluție pentru a-l opri să marcheze. Va urma, se înțelege, lovitura de la 11 metri.

PIRAMIDA

O frumoasă și... aglomerată luptă aeriană. O veritabilă piramidă vie. Și, în mijloc, dumneael, mingea...

„CÎND NEPOȚII SÎNT LA ȘCOALĂ“...

Sub acest titlu un foto-reporter sovietic, GUSTAV GHERMAN (Tallin), a prezentat la o expoziție a fotografiei sportive imaginea unei bunicuțe căreia nu-i displace fotbalul...

extern MAGAZIN extern

DISTRATUL

Mai erau puține minute până la decolare, avionului compari „Alitalia” în direcția Atena. Într-o delegație a clubului inter — care pleca spre capitala Greciei pentru meciul din „Cupa campionilor europeni” cu A.E.K. — era prezentă, mai puțin Corso. Enervare, telefoane la domiciliul său. Nimic. Cu 5 minute înainte orei prevăzută pentru decolare se primește însă un telefon de la aeroportul Linate. Corso, distrat când s-au făcut comunicările de plecare, a crezut că avionul pornește de acolo. Când colo el decola de pe celălalt mare aeroport milanese, Malpensa. Corso anunța că pornește cu un taxi spre veritabilul loc al plecării. Ce era de făcut? Noroc că mulți dintre directorii aeroportului și, coincidentă, și comandantul aeronavei, erau „interiști”. Ei au amnat decolarea cu o oră spre a permite lui Corso să facă drumul Linate-Malpensa. Când internaționalul italian și-a făcut apariția în avion, a fost întâmpinat cu aplauze. Președintele clubului, Fraizzoli n-a uitat însă să-i spună: „Să sperăm că în meciul cu A.E.K. nu vei fi la fel de distrat.”

ȘI STÂNDARD LIEGE ARE UN ZOMBORI

Asemenea celebrului portar de pe vremuri al Ripensiel, Zombori, și clubul-campion al Belgiei are un apărător de buturi mare specialist în executarea penalturilor. Coincidență merge mai departe pentru că și acesta, este vorba de Plot, joacă în echipa națională. Plot n-a ratat până acum nici un penalt. Dar, deși se bucura de reușita aceasta de mult timp, abia de doi ani a primit dreptul de a executa toate loviturile de pedeapsă ale lui Standard. Predecesorii actualului antrenor, Rene Hauss, socoteau că această manevră este prea... riscantă pentru echipă. Plot a reușit transformarea unui penalt și în meciul din C.C.E. cu Linfield. Internaționalul belgian explică astfel „secretul” specialității sale: „Caut să mă pun în locul portarului advers; știu din proprie experiență că la apărarea unui penalt trebuie să furi o fracțiune de secundă, adică să te arunci înainte momentul executiei. Or, eu așteptam o clipă înainte de a lovi balonul spre a sesiza direcția unde se va arunca omul din fața mea. Și trag, bine înțeles, în coalașă parie...”

ÎNVIȘI ȘI FURAȚI

Nu de mult, campiona vest-germană Borussia Mönchengladbach a jucat la Köln și a pierdut cu 4-3. Dar o nenorocire nu vine niciodată singură. După joc, când să plece, la autocarul de unde nu-și mai era la locul unde fusese parcat. După lungi căutări l-au găsit abandonat undeva. Au răsunat urași jucătorii și, mai ales, conducătorii Borussiai. Pe dinafară autocarul (care costase 170.000 de mărci) arăta intact. Înăuntru însă nu mai era nimic lăsat. Totul fusese furat!

DUEL JAZY-ROELANTS LA FOTBAL!

Să nu vă închipuiți că atleții nu atrag spectatori. La LIEGE, nu de mult, o întâlnire între atleții belgieni și cei francezi a umplut tribunele cu aproape 35.000 de pasionați ai fotbalului. Pentru că această întâlnire n-a fost atletică, ci fotbalistică. Jucau vedetele în atletism din BELGIA cu cele din FRANȚA și ultimii au învins cu 4-2. Fotografia alăturată reprezintă o secvență din această interesantă confruntare: renumitul JAZY (Franța) l-a depășit pe nu mai puțin renumitul ROELANTS (Belgia)...

SCENĂ DE TRAGEDIE

Arbitrul explică de ce n-a acordat penaltul. În dreapta și în stînga sa, doi jucători disperăți. În vreme ce unul își manifestă spectaculos supărarea, celălalt lasă doar privirilor această misiune...

● În cadrul unei recente reuniuni ținută la Cairo, Comitetul executiv al federațiilor africane a hotărât ca o reprezentanță a „Continentului negru” să participe la mini-campionatul mondial organizat anul viitor în Brazilia.

● Din sezonul 1964-65 și pînă la începerea celui actual, în campionatele celor patru ligi ale Angliei s-au dictat nu mai puțin de 1658 eliminări de pe teren!

● De la inaugurarea sa, în 1958, și pînă la finele anului trecut celebrul stadion Maracana a găzduit 1823 meciuri la care au asistat peste 88 milioane spectatori, adică o medie de aproape 32.000 de fiecare meci.

● Trofeul pus în joc la „Turneul Independenței”, pe care îl va găzdui anul viitor Brazilia, este confecționat din aur și porțelan albastru și este estimat la oca. 25.000 dolari. El reprezintă un motiv amintind proclamarea independenței Braziliei de către Pedro I.

● Jose Santamaría, fostul jucător al Realului Madrid este de cîva timp antrenor al echipei Espanol Barcelona ocupînd în același timp același post și la reprezentativă de juniori a Spaniei.

● După cum se știe culoarea tricourilor echipei Benfica este roșie, iar al marilor sale rivale, Sporting, verde. Conducătorii acestora din urmă au interzis jucătorilor săi să consume... tomate (culoarea echipei rivale), iar acum se așteaptă ca și cei de la Benfica să nu albească a consuma... salată.

● În urma tragicului accident (incendiu) de la hotelul din Eindhoven unde erau găzduiți ale căror victime au fost mulți dintre jucătorii echipei sale, lui Chemie Halle i s-a aprobat amînarea tuturor meciurilor din campionatul R.D. Germane, pînă la sfîrșitul lunii noiembrie.

● Me Gulgan, antrenorul echipei Chesterfield (din liga a III-a engleză), a impus jucătorilor săi antrenamente de yoga. Rezultatele sînt încurajatoare.

● Cu ocazia împlinirii a 50 de ani, celebrul fost internațional suedez Gunnar Nordahl a primit zeci de felicitări din partea unor vechi admiratori ai lui din Italia, unde Nordahl a jucat — cum se știe — o lungă perioadă la A.C. Milan.

A REINTRAT

„ȘEFUL DE ORCHESTRĂ”

Cel mai celebru dintre arbitri sudamericani, Armando Marques, a trecut prin zile foarte dificile. Cu mai bine de două luni în urmă, o gravă afecțiune intestinală a dus la intervenția chirurgicală efectuată, după declarațiile medicilor, în ultima clipă. Convalescența a fost deosebit de grea și nu era exclus ca Brazilia să-i piardă pe cel mai bun „cavaler al fluturului”. Dar încet-încet, Marques s-a întremat, a reluat zilnicele sale antrenamente pe plaja de la Copacabana și, de săptămîna trecută și-a făcut și reîntrirea pe stadion. Spectatorii, care îl admiră nu numai pentru competența și obiectivitatea sa, ci și pentru gestica sa, foarte teatrală (este supranumit „șeful de orchestră”), i-au făcut o caldă primire.

UMORO

Fără cuvinte

(din Aurora-U.R.S.S.)

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București,
sectorul I, telefoane: 11.10.05 (centrală),
12.95.96

Prezentarea artistică: Liviu BOBOCEA
Prezentarea grafică: Alexandru MUSCA

